

Заради отримання відстрочки солдат взяв у заручники дітей і погрожував підірвати гранату

с. 10

Лідер нововолинського «Шахтаря» захищав Україну у найгарячіших точках

с. 13

№ 44 (16 942)

ВОЛИНЬ

Середа, 5 листопада 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi Нас читають із 1939 року!

Незагойна рана

«Як ти мене любиш?», – питала я чоловіка й у відповідь чула від нього: «Як рибка воду»

Ольга Дмитрук: «Вітя ніби відчував, що недовгим буде його земний шлях».

Нагорода захисника-Героя.

Улюблене фото Ольги, на якому її Вітя вже на війні, але й там залишався таким же романтиком, яким його знала.

Щаслива сім'я відзначає день народження одного із синів.

Дружина загиблого захисника-Героя Віктора Дмитрука – Ольга, згадуючи тепер їхній із коханим діалог, говорить, не стримуючи сльози: «Вітя не міг без мене жити, як риба без води не живе».

А ще розповідає про свою мрію – створити реабілітаційний центр для ветеранів війни й назвати його «Вікторія»: – У цій назві буде завуальоване «Віктор і Я». Так я хочу від душі подякувати і своєму чоловіку, і всім військовим (справжнім ТИТАНАМ!) за те, що вони зробили для України

Історія невимовного болю – на с. 8

Професіонали

Учителька втратила голос і стала... «Медовою княгинею України»

Найвідоміша волинська пасічниця Марія Шотік переконана в тому, що успіх у будь-чому приходить тоді, коли є безмежна любов

Ніна КОСТРУБА

Світлий погляд очей, привітна усмішка, а ще – доброзичливість, що так пасують українським жінкам, – такою я побачила Марію Олександрівну на її робочому місці, у Центрі традиційної культури «Медова хата», що у Луцьку. Напросившись на розмову, що стосувалася зонайперше десятки видів різноманітної лікувальної продукції, виготовленої нею на основі меду та його компонентів, хотілося насамперед відчувати стан душі, оту одержимість в роботі, яка супроводжує пані Марію впродовж багатьох років.

Медова продукція завжди у пошані – переконана Марія Шотік.

Продовження розповіді – на с. 6

Знай наших!

Фото з архіву Анастасії НЕРОДИК.

Анастасія Неродик свої знання, здобуті на Заході, хоче застосувати в Україні!

Волинянка отримала грант у 1 000 000 гривень на навчання в Британії

Про талановиту студентку – на с. 11

Пульс тижня

Фото: Рожищенська міська рада.

Дякуємо за подвиг, Андрію Музику!

Ексголова районної ради отримав орден «За мужність»

Воїна Андрія Музику з Рожищенської громади відзначили державною нагородою

Раїса ІВАНЮК

Колишній голова Рожищенської районної ради, а нині воїн 14-ої окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого Андрій Музика отримав державну нагороду відповідно до Указу Президента України №559/2025. Орден «За мужність» III ступеня вручають за особисту відвагу, героїзм та самопожертву, проявлені під час виконання завдань у небезпечних умовах.

«Ми пишаємося нашим захисником! Дякуємо за мужність, незламність і щоденну боротьбу за свободу України! Бажаємо якнайшвидшої Перемоги та повернення додому живим і неушкодженим!» – йдеться в дописі Рожищенської міської ради.

Коли витягували «ухилянта» з... тумбочки, він ударив ножем

Локачинський районний суд Волинської області виніс вирок місцевому жителю Руслану Бойку, який напав на поліцейського

Микола ДЕНИСЮК

Інцидент стався 8 травня 2025 року у Володимирському районі. Правоохоронці прийшли з обшуком до місця проживання розшукуваного чоловіка. Під час огляду приміщення в літній кухні поліцейські виявили його у тумбочці для умивальника.

Коли капітан поліції намагався витягнути порушника, той почав чинити опір і вдарив правоохоронця ножем. Потерпілий отримав легкі тілесні ушкодження руки.

Руслан Бойко визнав свою провину та розкався. Він пояснив, що злякався і діяв імпульсивно, бо подумав нібито його хочуть відвезти до ТЦК.

Суддя Локачинського районного суду Олександра Безп'ятко визнала волинця винним в умисному нанесенні тілесних ушкоджень працівнику поліції під час виконання службових обов'язків (ч. 2 ст. 345 КК України). Проте замість реального покарання призначила рік іспитового терміну. Також обвинувачений має компенсувати поліцейському 10 тисяч гривень. Рішення ще можна оскаржити в апеляційному суді.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СтЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снрядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

На лінії вогню

«Не вірячи, що хоч хтось один із нас виживе під вогнем, я казав хлопцям, що ми всі вийдемо...»

«Коли несеш пораненого побратима, а за спиною дзичить ворожа FPV-шка – варіантів урятуватися небагато. Особливо, якщо тобі ніколи не щастило в лотереях. Проте того ж дня удача таки була на нашому боці – ми всі вийшли!»

Фото: 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого.

Лише за рік у Князівській бригаді «Сапсан» Данило пройшов шлях від молодшого сержанта до молодшого лейтенанта.

Надія ЗАМРИГА, начальник відділення комунікацій 14-ої ОМБр імені князя Романа Великого

Той бойовий вихід воїн батальйону безпілотних систем «Сапсан» Данило запам'ятав на все життя. На нього та трьох побратимів одночасно полювали кілька ворожих підрозділів – накривали мінометами, переслідували дронами:

– Пам'ятаю гучний вибух, гаряче повітря й білу пелену перед очима. У голові гуло, але я піднявся, почав кликати побратимів. Почув голос одного з них: «Нога, нога!». Підбіг, наклав турнікет.

До сусідніх позицій Князівської бригади було близько двохсот метрів. Один небезпечний ривок – і можна буде видихнути. Але спершу встановили зв'язок із побратимами, узгодили час і маршрут, зібралися з силами...

– Настала вирішальна мить. Ми вийшли на чергового, повідомили, що готові висуватись. Почали перетягувати двох наших поранених. Назустріч нам вийшли хлопці – допомогли дістатися до свого бліндажу, надали медичну допомогу. Невдовзі нас евакуювали. Тоді ми вперше за довгий час посміхнулися, забувши про перебиті ноги, осколкові поранення й контузії. Розуміли: усе закінчилося, і ми справжні щасливці.

Відлуння тієї історії Данило відчуває досі. Через вибух FPV-дрона він отримав важку контузію. Деякий час нічого не чув взагалі, але завдяки лікарям слух частково відновлюється. Тепер воїн активно підтримує побратимів, які ще лікуються в шпиталях.

– Скажу відверто, я навіть думки не допускав, що хтось з нас не вийде! Але під ворожим вогнем я казав, що ми всі

Важливо!

Відновлення після фронту. Як держава допомагає ветеранам

Куди звертатися і які процедури оплачуватиме держава, пояснили в партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

Влада прагне, щоб кожен захисник не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

Війна триває четвертий рік. Тисячі захисників і захисниць повертаються з фронту, маючи за плечима непростий досвід, поранення чи втрати. Станом на осінь 2025 року в Україні зареєстровано вже понад 1,3 мільйона учасників бойових дій. Експерти прогнозують, що після перемоги кількість ветеранів разом із членами їхніх родин може сягнути 5–6 мільйонів. Це величезна спільнота, і велика відповідальність для держави.

В партії «Слуга Народу» зазначили, що сьогодні в Україні поступово вибудовується система підтримки наших захисників і захисниць. Зокрема, запроваджено програму безкоштовної реабілітації. Вона діє для всіх, хто має статус ветерана чи ветеранки.

Влада прагне, щоб кожен захисник не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя.

«Держава створює всі умови, щоб ветерани могли отримати кваліфіковану допомогу без черг і бюрократії. Влада прагне, щоб кожен захисник мав доступ до якісного відновлення, незалежно від місця проживання чи складності травм», – наголосила Олена Шуляк.

Очілниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк зазначила, що для влади важливо, щоб кожен ветеран не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя.

з пацієнтом складає індивідуальний план відновлення. Далі підключається команда спеціалістів – фізичний терапевт, ерготерапевт, психолог, масажист, а за потреби й інші лікарі. Вони працюють разом, щоб допомогти людині відновити рухливість, силу, координацію, навчитися користуватися протезами, позбутися болю і відновити впевненість у собі.

Влада прагне, щоб кожен захисник не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

Влада прагне, щоб кожен захисник не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

Влада прагне, щоб кожен захисник не лише отримав медичну допомогу, а й повернувся до повноцінного життя, – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

РЕКОРДНИЙ БЮДЖЕТ НА РЕАБІЛІТАЦІЮ

В партії «Слуга Народу» повідомили, що у 2025 році на реабілітацію передбачено близько 6,5 млрд грн – утричі більше, ніж у 2021-му. Тарифи тепер диференційовані залежно від складності випадку, це дозволяє враховувати потреби пацієнтів із найважчими травмами, зокрема ампутаціями та ураженнями спинного мозку. Нині в Україні реабіліта-

вийдемо, і робив усе можливе, щоб так сталося. Радий, що все так і сталося!

Попри пережите, Данило продовжує свою складну роботу та ділиться досвідом із новачками. Лише за рік у Князівській бригаді він пройшов шлях від молодшого сержанта до молодшого лейтенанта:

– Бути добрим дронарем – означає не спати багато ночей, бути зосере-

Тоді ми вперше за довгий час посміхнулися, забувши про перебиті ноги, осколкові поранення й контузії. Розуміли: усе закінчилося, і ми справжні щасливці.

дженням і уважним, добре знати бойову обстановку, постійно вдосконалюватися й пам'ятати головне завдання – надійно прикривати побратимів-підхотинців.

Такими є сьогоднішні будні Данила. Проте чоловік певен, що роботи у війську вистачить і після війни:

– Якщо матиму сили приносити користь і змінювати щось на краще – залишуся у війську. Бо роботи багато, і ми маємо бути готові до нових викликів.

Скільки б не було випробувань, Данило знає – впорається. А як інакше, коли за спиною маленька донечка, а поруч – надійні побратими.

ветеранці потрібно мати направлення від сімейного лікаря або спеціаліста з реабілітаційної медицини. Обрати лікарню для реабілітації можна на сайті Національної служби здоров'я України. Необхідно відкрити розділ "Е-Дані", надалі перейти в "Аналітичну панель" ("Дашборди"), обрати панель "Укладені договори про медичне обслуговування населення", обрати свою область і населений пункт, потім у полі "Група послуг" вказати "Реабілітаційна допомога дорослим і дітям у стаціонарних умовах" або "Реабілітаційна допомога дорослим і дітям в амбулаторних умовах" залежно від потреб. Далі необхідно звернутися до вибраного медзакладу та обрати відділення чи відділ реабілітації.

Залежно від потреб, важкості травми чи хвороби держава надає дві форми реабілітаційної допомоги: амбулаторну та стаціонарну. Ветерани та ветеранки можуть проходити на рік декілька циклів реабілітації. Один цикл триває два тижні.

ЩО НОВОГО У 2025 РОЦІ

В партії «Слуга Народу» повідомили, що 2025 року внесено важливі зміни: тепер для ветеранів з множинними ампутаціями дозволено більше курсів реабілітації – до 26 циклів на рік (раніше було тільки 8 циклів). Для інших випадків лишається діапазон від 2 до 8 циклів на рік.

Герої не вмирають!

На прощання з Героєм прийшли люди з рідного села захисника та громади.

Таким із 2014-го рідні і побратими пам'ятають Павла Богайчука.

«11 років надіялися, що він живий»

Третього листопада у селі Дарівка Ковельського району попрощалися зі зниклим безвісти військовослужбовцем Павлом Богайчуком. Захисник разом із побратимами брав участь у воєнних діях на Донеччині. Зв'язок із ним втрапився в районі Іловайська в серпні 2014-го...

Надія ПАНАСЮК,
Наталія ВОСКРЕСЕНЬКА

На той момент йому було 27 років. Відтоді солдат отримав статус безвісти зниклого, розповіла «Суспільному Луцьк» знайома родини Галина Махова.

«Він із 1987-го року. Молодий... Тільки АТО почалося. Відслуживши рік в армії, пішов в АТО. І як був Іловайський котел, він там безвісти пропав. Скільки ми чекали...» – зазначила жінка.

Загиблого солдата Павла Богайчука зустріли об 11:00

на кільці дороги селища Голуби рідні, друзі, односельці, знайомі. Люди встелили дорогу квітами на знак шани. Привезли загиблого воїна до рідного дому в Дарівку.

11 років військовослужбовця вважали зниклим безвісти. Його особу ідентифікували нещодавно, розповів однокласник полеглого Андрій Руднік. З його слів, із Павлом дружили з дитинства і навчалися в одному класі.

«Були у хороших відносинах, друзями були. Допомогали один одному. Роботячий був, він пішов вчитися на тракториста-машиніста

в Луківському училищі. Він – сільський, роботящий хлопець, як усі хлопці з села. Ішов служити, призвали в 2014-му році. Всі надіялися, що він живий», – сказав Андрій Руднік.

Однокласниця полег-

нього не підійшов, він нікому ніколи не відмовляв», – не стримує сліз жінка.

Знайома загиблого воїна Галина Кондратюк сказала, що Павло з її сином Романом навчалися в одному класі. Запам'ятала жінка полеглого

« 11 років військовослужбовця вважали зниклим безвісти. Його особу ідентифікували нещодавно. »

лого військового Олена Наумчик розповіла, що після школи Павло пішов на строкову службу в ЗСУ, згодом повернувся додому, а в 2014-му пішов воювати і не повернувся.

«Ми з ним з дитинства разом вирости, він був щирим, добрим... У юнацькому віці всім допомагав. Хто б до

волинянина добрим, щирим і хазяйновитим хлопцем.

«Павло був людяним, веселим і щирим», – каже інша землячка Надія Журавська.

Відспівали бійця у місцевому Свято-Миколаївському храмі. Поховали Павла Богайчука на місцевому кладовищі в селі Дарівка Голобської громади. ■

У всіх на вустах

Аукціон нечуваної щедрості – чи бенкет під час чуми?

«Укрзалізниця» під час війни показала справжній героїзм своїх працівників. Евакуаційні потяги, швидкий ремонт після обстрілів і чітка робота за графіком. Однак ця структура потребує наразі серйозної допомоги від держави, насамперед – фінансової. Але що робить держава натомість?

Сергій ФУРСА,
інвестиційний банкір,
фінансовий експерт,
публіцист, радіо- і
телеведучий, блогер

Черчилль був би шокований, якби йому хтось запропонував у 1943 році зробити проїзд британською залізницею безкоштовним і оплатити це щастя з державного бюджету воюючої країни.

Більше Черчилля шокований був би тільки Віталій

Кличко, у якого нещодавно з бюджету Києва забрали 8 млрд грн на фінансування... української залізниці, яка не витягує дотувати пасажирські перевезення на тлі зафіксованих тарифів на перевезення вантажів. А тут, виявляється, стільки зайвих грошей є...

А разом із Кличком впа-

дають в ступор кредитори української залізниці, більшість із яких мають офіси у Лондоні і добре вчилися в школі, знаючи, що сказав би шокований Черчилль, яким компанія каже: «Грошей нема, але ви тримайтесь». Тепер вони навряд чи повірять. Ось же ж вони, гроші.

Тому разом із Кличком

і кредиторами, впадає в шок, певно, і керівництво «Укрзалізниці», яке навряд чи приймало участь в цьому креативі і не дуже радіє, що обсяги пасажирських перевезень можуть зрости, і волило б отримати просто підтримку держави, щоб закрити вже існуючі діри, які виникають не тільки від корупції, а переважно від економічно необґрунтованих тарифів пасажирських перевезень і, де-факто, безкоштовних електричок.

А ще можуть здивуватися бельгійці. Їм вся Європа розповідає, що треба розблокувати використання російських активів, бо Україні потрібні гроші на війну. Бо іншого варіанту немає. А тут, виявляється, Україна така заможна країна, що має можливість влаштувати аукціон нечуваної щедрості навіть під час війни.

Але ж звучить. «УЗ-3000». Якась талановита людина придумала...

P.S. 1 листопада Президент Володимир Зеленський оголосив, що кожен українець матиме право на 3 000 км безкоштовних поїздок залізницею. ■

Після анонсу програми «УЗ-3000», що обіцяє українцям безкоштовні 3 000 кілометрів подорожей потягом, українці знову згадали про «гречкосійство» по-державному. Влада готується до виборів. Невже закінчилася війна?

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Петро МАСЮК – борець із міста Ківерці;
Андрій ШУМІК – борець із міста Каменя-Каширського;
Володимир ОВАДЮК – борець із селища Торчина;
Юрій ДУДА – борець із міста Луцька;
Андрій БОСЮК – борець із міста Луцька (родом із села Муравище, що на Ківерцівщині);
Михайло ГУСАК – борець із міста Луцька;
Вадим СМІРНОВ – борець із міста Луцька;
Микола МЯСКОВСЬКИЙ – борець із

села Пожарки, що на Рожищенщині;
Павло ДОРОЩУК – борець із міста Нововолинська;
Юрій ПАТІЙ – борець із села Літин, що на Турійщині;
Андрій ЖУК – борець із міста Луцька;
Ігор ГРАБКО – борець із міста Луцька;
Вадим ЦЕЛЮХ – борець із міста Луцька;
Віктор ТЕРЕШКЕВИЧ – борець із села Вишнів, що на Любомльщині;
Микола КОСТЕЦЬКИЙ – борець із села Майдан Ковельського району;
Сергій МАТВІЮК – борець із села Ватин, що на Горохівщині;

Валентин БОСКО – борець із села Печихови, що на Горохівщині;
Василь ВІТЮК – борець із села Білопіль, що на Локачинщині;
Павло БОГАЙЧУК – борець із села Дарівка Ковельського району;
Петро БАРАНЧУК – борець із села Низькі Цевеличі, що на Локачинщині;
Сергій ХОМИЧ – борець із міста Луцька;
Микола ЯСЕНЮК – борець із села Жидичин Луцького району.

Погляд

Михайло ЛАПКІВ, журналіст,
член Національної спілки
журналістів України

Дочекаємося чи ні «зимової підтримки»?

Четверта зима в умовах війни вже – не за горами. І, зваживши, як російські загарбники взяли за наш паливно-енергетичний комплекс, напевно чин варто розраховувати, що вона мине без великих проблем

Уже не так несподівано, як було о цій порі минулого року, Президент Зеленський привселюдно, на всю Україну, заявив, що хоче, аби Уряд знову приділив увагу фінансовій підтримці населення: і дорослих, і дітей.

Треба сказати правду, що торік нею скористалися мільйони українців. Тільки через Дію, що особливо важливо, чверть заявок було подано на дітей.

Головною метою програми фінансової підтримки була й залишиться допомога українцям, аби пройти-пережити складну зиму. Цю допомогу можна назвати символічною, бо в державі немає таких грошей, аби сипалися вони, ніби з рогу достатку.

Президент вважає, що виплату грошової допомоги можна організувати за тією ж схемою, що й минулого року.

Отож, більше половини всіх коштів із «зимової підтримки» торік пішли на оплату за комунальні послуги. Багато наших співвітчизників також купували за них ліки, переказували кошти на підтримку ЗСУ. Йдеться про одноразову допомогу в розмірі 1000 гривень. Вона була передбачена для всіх повнолітніх і неповнолітніх українців.

Кожен, хто потребував державної фінансової підтримки, міг подати заяву на себе й своїх дітей і за якийсь час отримати гроші на свою віртуальну електронну картку «Національний кешбек» або ж – у відділенні «Укрпошти». Так зробили приблизно 14,4 мільйона українців.

Були, зрозуміла річ, мільйони наших співвітчизників, які не відчувають і не розуміють, що таке фінансова скрута, коли бідній людині не вистачає не тільки на їжу, а й на ліки та оплату за комуналку. Вони й не претендували на цю мізерну тисячу.

Але, крім цієї допомоги, буде, що дуже важливо, одноразова виплата 6500 гривень зимової підтримки від держави для найбільш незахищених верств населення.

Міністр соціалітики Денис Улютін (про якого досі не було чути) в ефірі телемарафону «Єдині новини» пояснив, що її зможуть отримати самотні пенсіонери, переселенці з інвалідністю першої групи, діти, над якими встановлено опіку тощо і її можна буде витратити на продукти харчування, ліки, комуналку, одяг.

Програма «зимової підтримки», за словами Володимира Зеленського (а їх буде кілька), стосується також мешканців зон бойових дій, багатодітних родин, інших вразливих категорій громадян. Але конкретніше про них довідаємося вже після 15 листопада, коло вони будуть погодженими.

Можливо я не почув, а чи пропустив повз увагу, як діятимуть програми підтримки вчорашніх фронтовиків та сімей воїнів, полеглих на російсько-українській війні.

Після цих новин від Уряду та Президента в інформаційному просторі виник шквал суперечок стосовно, чи потрібно допомагати найбільш незахищеним. Думаю, що буде справедливо, якщо 1000 гривень виплачуватимуть тільки тим, у кого є крайня потреба. Багато хто – «за»!

Чимало інтернет-користувачів проти того, щоб на ці потреби виділяли державні кошти. Але де ж ви бачили, щоб місцева влада цілеспрямовано, а не вибірково, турбувалася про своїх малозабезпечених громадян? Такого не було й немає.

Була пропозиція: всі ці кошти переказати на оборону країни. Але ж кожен отримувач допомоги має повне право пожертвувати всю суму чи якусь частину на наші героїчні Збройні Сили!

Не забувайте: наша сила – в єдності! Разом переможемо! ■

• Президент Володимир Зеленський 30 жовтня підписав закони, які продовжують із 5 листопада цього року воєнний стан і мобілізацію в Україні ще на 90 днів – до 3 лютого 2026-го.

• Із 30 тисяч мобілізованих на місяць 15 – 18 тисяч ідуть у СЗЧ (самовільне залишення частини). Цей тривожний факт наводить видання «Слово і діло».

■ Прямая мова

«Чому рішення ухвалює Уряд, а соромно – мені?»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Олександр КОВАЛЕНКО, військовий оглядач, вважає, що росіяни, на відміну від українців, змогли адаптувати тактику на фронті:

«У Покровську вороги застосовують оновлену тактику міських боїв (просочування малими групами. – Ред.). Вони вчаться, вдосконалюються і не стоять на місці. Покровськ і Куп'янськ – це те, що ми можемо побачити найближчим часом у Сіверську, Костянтинівці та Лимані. Сучасна війна – це не тільки модні прилади нічного бачення і тактична борода, це ще й адаптивність до зміни тактики противника на випередження. У цьому питанні від росіян ми відстали на рік. Будемо наздоганяти? Або...».

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народна депутатка, про звіт нового Уряду за 100 днів роботи перед Президентом Володимиром Зеленським:

«Навіть у часи януковича азаров не демонстрував такої улесливості... Який там парламент? Який там народ, перед яким мали б звітувати його «слуги». Забудьте! Головне – в кожному реченні згадати Зеленського.

Коли помер брежнев, я була в четвертому класі, тож добре пам'ятаю всі принади брежневщини: програму «Время» по всіх каналах з обов'язковим вождем, розвороти всіх газет, де йому дякували за все. Здається, пані Юля (прем'єр-міністр України. – Ред.) і всі ці Федорови набагато молодші, але звідки в них стільки найогиднішого совка?».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, пообіцяв масований обстріл росії українськими ракетами:

«Фламінго» (українська ракета. – Ред.) – було бойове застосування. «Рута» – було бойове застосування. Ми робимо все, щоб цього року ми спробували не по одній, по дві, по три, а серйозно спробували. Ми йдемо до цього. Ми вважаємо, що нам вдасться. Ми на це дуже сподіваємося. Тому що вже неодноразові наші використання показали, що може бути дієвий результат».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, воїн ЗСУ, про бійців Олександра Аліксєєнка та Олександра Тішаєва, які вчинили подвиг, удвох тримаючи важливу позицію 165 днів:

«Зараз всі публікують фото героїв. Але у нас, в армії, добре знають, що якщо хтось герой, то це тому, що десь хтось недопрацював... І якщо хтось живе своє найкраще життя, ховається від ТЦК і береже себе заради дітей, то потім хтось ЗМУШЕНИЙ стирчати 165 днів без заміни на «нулі», бо заміни тупо немає.

І коли хтось б'є військовослужбовців, бо вони заважають їм торгувати, то він, цей рагульський чорт, у цей самий момент посилає когось на «нуль» без відпочинку, без сну, без шансів змінитися».

Валерій ПЕКАР, громадський діяч, про ініціативу Президента Зеленського надати українцям змогу безкоштовно скористатися поїздками «Укрзалізницею» у межах трьох тисяч кілометрів:

«Укрзалізниця» є важливою складовою національної стійкості. «Укрзалізниця» ледве жива: тарифи нижче собівартості («соціальні»), грошей не вистачає, локомотивів та вагонів не вистачає... В цій ситуації треба всіма способами забезпечувати фінансову живучість стратегічного підприємства. Замість того робитись все навпаки – в «Укрзалізницю» забирають гроші, примушують до безкоштовного надання послуг, штучно збільшують попит (не підтриманий грошима), тобто просто вбивають стратегічне підприємство.

Чому рішення ухвалює Уряд, а соромно – мені?».

Елла ЛІБАНОВА, демограф, вважає, що недовозі Україна стикнеться з серйозною демографічною проблемою:

«Наші співвітчизники їдуть у європейські країни, де характерне «старіння» населення, не вистачає робочої сили. А тут приїжджають християни, миролюбні, працелюбні, освічені. Привозять із собою дітей, третина українських мігрантів – це діти до 18 років. Я вже у 2022 році розуміла, що це буде колосальною проблемою».

Віталій СИЧ, журналіст, про все частіші факти використання владою правоохоронних органів для переслідування своїх опонентів:

«Внутрішня політика звелася до конспірологічного пошуку ворогів і відкату по усіх напрямках політичних і особистих свобод під час війни, коли країні потрібна єдність.

Дивно, що Президент Зеленський, який прийшов до влади завдяки демократичним процедурам й інституціям, які з'явилися в країні після 2014 року, тепер демонтує і перші, і другі, і встановлює новий стандарт для своїх наступників.

І дивно, що Президент не усвідомлює, що авторитаризм, безальтернативність думок і правоохоронне переслідування інших – це не те, за що Україна бореться багато років, і не те, за що воює зараз».

Олександр КОЧЕТКОВ, аналітик, про те, хто першим впаде у війні:

«Довго так тривати не може – і у недоімперії, і в Україні. Швидкість руху до прірви приблизно – однакова. Тому зараз все вирішує, у кого соціально-економічний крах відбудеться першим: у них чи в нас. У подібних критичних моментах на перше місце по значущості виходять не стільки матеріальні, скільки духовні фактори, зокрема, переконаність у правоті.

І тут Україна – в безумовних плюсах: на нас підло напали, ми захищаємо наше право на життя, з нами – більшість цивілізованого світу. Тому маємо вистояти. Все буде Україна, хай поки що у холоді і не завжди зі світлом. Але внутрішнє тепло і світло у нас – незгасимі».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Цього разу допомога від команди Петра Порошенка надійшла у 15 бригад, які тримають оборону на Сумщині.

Передова дочекалася мобільних пилорам

Це значно полегшить і прискорить будівництво фортифікацій

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко передав допомогу ще в 15 бригад та підрозділів ЗСУ. Він відвіз велику партію дронів, а також спеціальної техніки, зокрема, мобільних пилорам, Силам оборони на Сумщині.

Вантаж доставили за пару годин після масштабної ракетно-дронної атаки ворога по всій території України. Але на Сумщині останнім часом взагалі немає спокійних днів – кажуть місцеві. «Буквально за годину до нашого приїзду стався черговий приліт – вкотре по цивільній інфраструктурі міста. Щодня тут чути вибухи: база відпочинку, заправка, багато-

поверхівки, приватні будинки... Люди налякані, втомлені, і надія – тільки на військових. А бригадам на цьому напрямку потрібні дрони, «Мавіки», оптоволокно та інша техніка. Багато чого потрібно», – констатує Порошенко.

«Тим часом ДССЗ-31 (Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України. – Ред.), яка мала закупити «Мавіки» та дрони, залишила бригади без «очей». 40 мільярдів гривень були переказані до цієї структури, контракти укладені за завищеними цінами, а дрони так і не прийшли. Наша команда останні два роки бореться проти того, щоб Міноборони передавало гроші для

закупівель до ДССЗ31. Упродовж року «Євросолідарність» вимагає, щоб кошти, сплачені військовими у вигляді податків, йшли прямо

Упродовж року «Євросолідарність» вимагає, щоб кошти, сплачені військовими у вигляді податків, йшли прямо в бригади. Наразі все – глухо.

в бригади. Ніхто краще самих військових не зможе ними розпорядитися. Наразі все – глухо. Але ми й далі боремося, бо це – дрони, РЕБи, артилерійські снаряди та броньовані машини для наших воїнів. Врешті, це – життя наших хлопців та дівчат», – наголошує п'ятий президент.

Для 15-ти підрозділів, які тримають оборону, команда Порошенка привезла дрони, багато оптоволокна, квадроцикли, РЕБи для захисту тощо. «Для будівництва фортифікацій доставили мобільні пилори. Маніпулятор, ремонтні майстерні, прально-душові комплекси – за цими позиціями у нас стоять черги, – пояснює Порошенко. – Ми взяли перевезти підрозділи відповідно

■ Політична кухня

Темна сторона Зеленського: як влада використовує суди для тиску на опозицію

Такі дії можуть бути пов'язані з підготовкою до можливих президентських виборів

Ольга СОКОЛОВА

Про це пише авторитетне західне видання «Політіко», і наводить свіжий приклад із переслідуванням під надуманими приводами колишнього керівника державної компанії «Укренерго» Володимира Кудрицького – менеджера, який має довіря серед наших партнерів.

Опозиційні депутати та громадські діячі вважають, що цей випадок – частина ширшої тенденції використання судових процесів для усунення політичних опонентів і критиків, зазначає «Політіко».

За словами народного депутата Миколи Княжицького, українська влада нібито «зачищає політичне поле» напередодні можливих виборів.

Журналісти також нагадали, що подібні звинувачення раніше висувалися і проти п'ятого президента України Петра Порошенка. За словами народного депутата Миколи Княжицького, українська влада нібито «зачищає політичне поле» напередодні можливих виборів.

Громадська активістка Дарія Каленюк, присутня на судовому засіданні у справі Кудрицького, назвала обвинувачення проти нього «політичними». Вона вказує, що у цій справі нема ані завдання жодних збитків державі, ані особистого збагачення. Кримінальне провадження «притягнуте за вуха».

Колишня віцепрем'єрка Іванна Климпуш-Цинцадзе вважає, що ця справа має «негативний ефект як усередині країни, так і для міжнародних партнерів України».

Журналісти також цитують аналітиків, які припускають, що тиск на колишніх енергетиків може бути спробою знайти «винних» у випадку нових перебоїв із енергопостачанням узимку.

На думку старшого наукового співробітника Atlantic Council Адріана Каратницького, «попри те, що Зеленський залишається надихаючим лідером під час війни, у його правлінні дійсно помітні тривожні ознаки».

■ **Захочемо – зможемо!**

Безкоштовні обіди школярам і РЕБи військовим: на що витрачає гроші прикордонна громада

Фото: Рівненська ТГ.

«Навіть у цьому важкому воєнному 2025 році в нас відкриваються нові підприємства та ФОПи, а це свідчить, що Рівненська громада стає зручним і привабливим місцем для розвитку малого та середнього бізнесу.»

«Наш пріоритет – допомога захисникам України», – наголошує голова Рівненської сільської ради Юрій Фініковський. На цій світлинці він передає засоби радіоелектронної боротьби для підрозділів 14-ої та 100-ої ОМБр, в складі яких б'ють ворога мужні козаки з громади.

Перевиконання бюджету у Рівненській сільській громаді Ковельського району за перші 9 місяців 2025 року становить 50 мільйонів гривень. Це – один із найкращих показників в області. І секрет фінансової успішності громади – не лише її вдале розташування – біля ПП «Ягодин-Дорогуськ»

Василь УЛІЦЬКИЙ

«ДОПОМОГА ВІЙСЬКОВИМ – АБСОЛЮТНИЙ ПРІОРИТЕТ, АЛЕ І ГРОМАДА ТАКОЖ МАЄ РОЗВИВАТИСЯ»

– Досягти перевиконання бюджету нам вдалося насамперед завдяки більш ефективному адмініструванню тих ресурсів, які громада вже має, – **запевняє очільник Рівненської громади Юрій Фініковський.** – Ми продовжуємо інвентаризацію земель, вільні ділянки передаємо на електронних торгах в оренду. Так, завдяки прозорим аукціонам, наприклад, громада отримує додаткові надходження, а фермери – можливість легально й стабільно працювати.

Окрім того, ми системно підтримуємо місцевих підприємців і співпрацюємо з інвесторами. Є серед них і внутрішньо переміщені особи, які переїхали сюди, відкрили бізнес і створюють робочі місця.

У підсумку навіть у цьому важкому воєнному 2025 році в нас відкриваються нові підприємства та ФОПи, а це свідчить, що Рівненська громада стає зручним і привабливим місцем для розвитку малого та середнього бізнесу.

– Рівненська ТГ не просто виділяє значні кошти в абсолютних цифрах для Сил оборони, а

й входить у десятку волинських громад, які надають найбільший відсоток від бюджету на допомогу армії. Як ви розподілили ці додаткові 50 мільйонів?

– У структурі нашого бюджету, як і в будь-якої громади, є так звані захищені статті, але рештою коштів ми можемо розпоряджатися самостійно, і тут наш безумовний пріоритет – підтримка Сил оборони, ветеранів та їхніх родин. Цього року на ці потреби уже спрямували близько 10 мільйонів гривень і запланували ще виділяти додаткові кошти, що в результаті дасть близько половини від тієї частини бюджету, яку громада може використовувати на власний розсуд.

Ми також продовжуємо інвестувати в освіту – це наша принципова позиція. Зокрема, за кошти громади забезпечуємо безкоштовне харчування для всіх учнів шкіл і вихованців дитячих садків, робимо доплати для педагогів та технічного персоналу.

Ще один напрям – утримання інфраструктури. Ми намагаємося підтримувати дороги, наші комунальні заклади та установи, благоустрій в населених пунктах, наскільки дозволяють ресурси. Ми прагнемо зберегти баланс. Допомога військовим – абсолютний пріоритет, але, разом із тим, громада також має розвиватись. Адже тут живуть понад п'ять

тисяч людей – серед яких рідні захисників, їхні дружини, діти та батьки. І вони мають відчувати стабільність і турботу у своїй громаді.

«ПОВЕРТАЄШСЯ ІЗ ПЕРЕДОВОЇ З ОДНІЮ ДУМКОЮ – ТРЕБА ЩЕ БІЛЬШЕ ДОПОМАГАТИ ФРОНТУ»

– Ви і далі продовжуєте робити акцент на допомозі тим підрозділам, де служать ваші земляки? Чого зараз найбільше потребують на фронті?

– Так, перш за все ми працюємо з тими підрозділами, де служать наші земляки. Там, де є безпосередній зв'язок і відповідальність. Зокрема, допомагаємо бійцям Третьої штурмової (тепер корпусу), військовим 93-ї, 14-ї, 100-ї, 63-ї, 47-ї, 155-ї ОМБр, 6-му Волинському прикордонному загону, 68-ї ОЕБр, 25-ї ОПДБр, 38-ї ОБРМП, 204-ї БрТА, 39-го ЗРП та іншим. Звісно, із часом ми розширюємо перелік підрозділів: коли надходять звернення, коли бачимо потребу, коли можемо допомогти.

Щодо потреб на фронті – вони постійно змінюються. Якщо раніше ми більше працювали з базовим забезпеченням, то зараз чітко бачимо: дрони, засоби радіоелектронної боротьби (РЕБи), автомобілі, евакуаційні наземні роботизовані комплек-

си – це те, що зараз актуально. Ми постійно на зв'язку з земляками-військовими, оперативно реагуємо на нові запити. Ще два роки тому хто б міг подумати, що будемо збирати на РЕБ чи роботизовані комплекси – а зараз це стає звичайною практикою. Війна змінюється, і ми змушені відповідати на нові виклики.

– Ви, як голова, регулярно особисто відвозите необхідне на фронт. Коли була остання така поїздка? З якими думками та враженнями повернулись?

– Остання поїздка на фронт

«Коли бачиш, як тримаються хлопці й дівчата, розумієш, що кожна передана річ, кожен дрон чи автомобіль – це не просто техніка, а реальна підтримка, яка може врятувати життя.»

у мене була в лютому, і вже найближчим часом планую знову їхати. Кожна така поїздка – це нагадування, наскільки інше життя там, на передовій. Побут наших захисників дуже непростий, навіть у перервах між боями вони живуть у складних умовах, часто без елементарного комфорту.

Повертаєшся звідти з однією думкою – треба ще більше допомагати фронту. Бо коли бачиш, як тримаються хлопці й дівчата, розумієш, що кожна передана річ, кожен дрон чи автомобіль – це не просто техніка, а реальна підтримка, яка може врятувати життя.

«НЕ ТРИМАЄМО ЗЛА НІ НА КОГО І РУК НЕ ОПУСКАЄМО»

– Ваша громада стала переможцем у міжнародному конкурсі проектів і виграла грант на будівництво кемпінгу для ветеранів на березі озера. Од-

нак після перемоги на виборах Дональда Трампа США відмовилось фінансувати ці проекти. Чи маєте «зуба» на Трампа через це? Яка доля проекту?

– Насправді ми не зовсім виграли – наш проект вийшов у фінал міжнародного конкурсу і мав дуже непогані шанси на перемогу. Але, як то кажуть, потрапили «не в те місце і не в той час». Після перемоги Дональда Трампа США згорнули низку програм, у тому числі й ту, за рахунок якої планувалося фінансування нашого ветеранського кемпінгу.

Ми не тримаємо зла ні на кого – такі речі трапляються, це – політика Сполучених Штатів і зовнішні обставини, на які громада не може впливати. Тим більше, що це не єдиний проект, який опинився під питанням. У нас, наприклад, за підтримки USAID планувалося реконструкція міжнародного пункту пропуску «Ягодин» – великий інфраструктурний проект.

Але рук ми не опускаємо. Кемпінг для ветеранів на березі озера – справа справді потрібна і перспективна. Ми продовжуємо шукати альтернативні джерела фінансування: ведемо перемовини як із міжнародними донорами, так і з українським бізнесом. Крім того, розширюємо концепцію проекту – і за змістом, і за колом партнерів, адже бачимо, що ця ініціатива може стати не лише місцем відпочинку, а й платформою для реабілітації, спілкування та розвитку ветеранських спільнот.

Я переконаний, що ми зможемо реалізувати цей проект, хай навіть іншим шляхом.

– Назвіть три головні проблеми і три досягнення очолюваної вами громади.

– Як і для більшості громад в Україні, наші головні проблеми сьогодні прямо пов'язані з війною. Передусім – це зменшення кількості населення: частина людей виїхала за кордон, маємо, на жаль, і втрати на фронті. Друга проблема – нестача інвестицій, адже в умовах війни бізнес не поспішає вкладати гроші, а ті ресурси, які могли б піти на розвиток, ми вимушено спрямовуємо на підтримку оборони. І третє – це загальне відчуття невизначеності, з яким доводиться жити всім. Але, відверто кажучи, усе це – ніщо в порівнянні з людськими втратами.

Попри це, громада має й суттєві досягнення. Ми змогли ста-

білізувати ситуацію під час війни, забезпечити безперебійну роботу закладів освіти, медицини, комунальних служб. Постійно допомагаємо армії, підтримуємо ветеранів і родини військових – це наш моральний обов'язок.

Друге – ми зберегли соціальну орієнтованість: усі діти в школах і дитсадках мають безкоштовне харчування, фінансово підтримуємо жителів громади, які потребують лікування, складних операцій, реабілітації, ми не скорочували жодної соціальної програми, навіть попри складні обставини.

І третє – громада продовжує розвиватися: відкриваються нові суб'єкти господарювання, реалізуються ініціативи з благоустрою, ми шукаємо інвестиції, пишемо грантові проекти. Головне – що люди вірять у майбутнє своєї громади, і саме ця віра допомагає рухатися далі. ■

Пульс тижня

Хочете поїхати в Європу – готуйте відбитки пальців

На Волинській митниці запрацювала нова цифрова система, тому час перетину кордону на «Ягодині» та «Устилузі» може зрости

Любомира НАТИНКА

Дійшла черга розташованих на Волині пунктів пропуску через державний кордон для повноцінного впровадження цифрової Системи в'їзду/виїзду до Шенгенської зони (Entry/Exit System, EES). Як інформує Волинська митниця, починаючи з 3 листопада усі подорожні, які перетинатимуть кордон через Ягодин та Устилуг, із польського боку повинні пройти першу реєстрацію на терміналі самообслуговування або у працівника прикордонної варті. Це передбачає сканування паспорта та збір біометричних даних: фотографування та зняття відбитків пальців. Для дітей до 12 років відбитки не потрібні. Під час наступних в'їздів біометричні дані будуть звертатися з уже наявною цифровою інформацією Шенгену. «Упровадження системи на першопочатку може призвести до збільшення часу, необхідного для контрольних процедур. Тому рекомендуємо планувати поїздки з більшим запасом часу або обирати для перетину кордону альтернативні пункти пропуску», – йдеться в дописі.

У Луцьку школяр пиячив перед уроком

Справа дійшла до міськрайонного суду

Микола ДЕНИСЮК

У Луцьку судили матір неповнолітнього юнака за те, що її син пиячив у громадському місці. За даними суду, сталося це 12 вересня о 7:55. Учня 8 класу спіймали на тому, що він у приміщенні ліцею № 2 пив пиво «Zywieo» об'ємом 0,5 літра. Тоді поліцейські склали рапорт на матір підлітка через розпивання алкоголю неповнолітнім у заборонених законом місцях. Справа дійшла до судового розгляду, під час якого матір юного любителя пива вказала, що вживає заходи для виправлення поведінки сина. Луцький міськрайонний суд визнав лунчанку винною у невиконанні обов'язків і застосував щодо неї захід впливу – попередження.

Дякуємо за допомогу!

У людській пам'яті житимуть тільки ті, про кого спогади залишилися збереженими. Найменше, що ми можемо зробити для наших рідних та близьких нам людей – це з повагою ставитися до пам'яті про своїх родичів. Вони чують з неба й відчують, що ми про них пам'ятаємо на землі. Саме тому хочемо від щирого серця подякувати за фінансову допомогу директору сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Городище» **Анатолію Олександровичу Никонюку** та керівникам компанії «Вілія» **Івану Івановичу Місевичу** та **Євгену Степановичу Дудці**. У народі говорять, що добра людина – це щаслива людина, і доброта обов'язково повертається до того, хто її віддає. Ваша підтримка в цей непростий час є для нас надзвичайно цінною і неоціненною. Завдяки вашій доброті та небайдужості ми змогли частково навести порядок на кладовищі в селі Пустомити Луцького району. Дякуючи А.О. Никонюку, ми придбали гарні, якісні ворота і хвіртку на вхід до кладовища та секції для огорожі; І.І. Місевичу і Є.С. Дудці – за надану потужну техніку, без якої не почили би території та не вимостили стоянки і дороги; **В.В. Марцинюку** – за саджанці. А головна подяка – за ідею і організацію всієї роботи **Андрію Гомону та людям, родичі яких знайшли вічний спочинок тут**. Це значно полегшило наше становище і надало нам насаги рухатися далі. Ми щиро цінуємо вашу щедрість та готовність допомогти. Бажаємо Вам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, мирного неба та подальшого процвітання. Нехай Ваша доброта повертається Вам сторицею.

З повагою і вдячністю – жителі села Пустомити Городиської ТГ.

Професіонали

Учителька втратила голос і стала... «Медовою княгинею України»

ФОТО НІНИ КОСТРУБИ.

Особливу вітрину у «Медовій хаті» показує пані Марія – безліч баночок, пляшечок із продукцією бджільництва.

Закінчення. Початок – на с. 1

Ніна КОСТРУБА

Озираючись на пережите, подумки тихенько перегортаю листочки життєвого календаря і радісно стає від того, що, як би не було на життєвих перехрестях, у яких ситуаціях не довелося б побувати, але я не нажила ворогів. Повсюди супроводжують і підтримують мене любляча родина, хороші друзі, колеги по роботі, розуміючі наставники... А хіба цього мало? – щирістю пронизані слова Марії Олександрівни.

І я відчула, що промінчики світлих спогадів заповнили її серце і, не руйнуючи тієї стежини, на якусь мить мандруємо у дитинство.

– Видно, колихали вас ранки ніжністю і любов'ю у батьківській оселі, не залишаючи кривди ще у дитячому серці?

– Ой, дійсно, дитинство у мене було щасливе. Не шкодували нам із молодшими братами батьки свого тепла, уваги та любові. Такій повазі, яка панувала у їх відносинах, можна тільки повчитися. Народилася я у селі Радомишль Луцького району у простій селянській родині Денисюків. Мама Галина Степанівна працювала деякий час вихователем у дитячому садку, техпрацівницею у місцевій школі, згодом – у буряківничій ланці, а тато Олександр Юстинович – тракторист. Й донині мене переповнює вдячність найріднішим людям за їх розуміння, за повсякденне спілкування з нами, мудрі поради без криків та нав'язливості.

І так, слово за слово, я

дізналася, що після закінчення Радомишльської школи Марія поступила у Луцький педінститут на фізико-математичний факультет. Перше місце роботи було у Лаврівській школі, згодом – у Радомишльській, а коли вийшла заміж за свого односельця Антона Шотіка, який на той

більше 30-ти найменувань медової продукції з пилку, прополісу тощо.

Марія Олександрівна не заперечує, що знань та досвіду було недостатньо, тому з великим бажанням закінчила курси апітерапії і нині вона з чоловіком є членами Асоціації апітерпевтів

У 2008 році на черговому Конгресі пасічників, що проходив у Києві, Марія Шотік була удостоєна звання «Медова княгиня України».

час працював у Луцьку, то вчителювала в одній із міських шкіл.

У них все було добре. Педагогічній ниві Марія Олександрівна присвятила 28 років і не могла повірити, що в якусь мить все може змінитися. Вона раптом... втратила голос. Це було щось неймовірне, але молода жінка ніколи не впадала у відчай, бо поруч були люблячий чоловік, діти, рідні. Антон Максимович уже займався бджільництвом на батьківському обійсті. Поринула у пасічництво і його дружина, зацікавившись фітотерапією. Кожного разу, виготовляючи медові препарати, вона не лінувалася пробувати їх і відчула значне поліпшення свого здоров'я.

З того часу пройшли роки... За свою працелюбність, бажання бути потрібною людям, доносити до оточуючих інформацію про здоровий спосіб життя, що включає в себе харчування з продукції бджільництва, надзвичайну наполегливість у 2008 році на черговому Конгресі пасічників, що проходив у Києві, Марія Шотік була удостоєна звання «Медова княгиня України». На той час вона представила

України, що діє при Харківському фармацевтичному університеті, де проводяться практичні заняття. Часто у Києві в Інституті бджільництва проходять міжнародні конференції, які Шотіки обов'язково відвідують, де багато для себе черпають знань, які втілюють у життя.

Сьогодні відома пасічниця пропонує майже сто найменувань різноманітних видів продуктів із додаванням дарів божих комахок, а також – медову косметику як для дорослих, так і вітамінні комплекси для дітей. Для поціновувачів меду є й новинка – у «Медовій хаті» пропонують медові подарункові набори.

Подумалося: звідки бере наснагу ця завжди привітна жінка? І враз пригадалися слова, які вона сказала: «Сили до життя дає мені безмежна любов. Немає нічого сильнішого від цього почуття: любові до рідних, дітей, до людей, до своєї праці, до Батьківщини».

...У «Медовій хаті» щодня вирує життя. Тут проводяться різноманітні цікаві заходи, майстер-класи, жваве спілкування з дітками. І якими не були б рухливі школярки, коли розповідає Марія

Олександрівна – діти слухають з неймовірною зацікавленістю. А згодом для них – смачний чай із млинцями, що пахнуть медом.

А ще тут – особлива вітрина, де – безліч баночок, пляшечок із продукцією бджільництва. І якщо вас когось із них зацікавила, то пані Марія докладно все про неї розповість. Нещодавно я стала свідком спілкування пасічниці з жінкою, що завітала у «Медову хату», яку дуже зацікавила лікувальна медова продукція. З яким задоволенням розповідала Марія Олександрівна про препарат, який вибрала відвідувачка, треба було бачити! Окрім того, що кожна баночка, кожен препарат підписаний, тут є докладений ще опис для чого використовується і як приймати. І ось що я почула від Марії Олександрівни:

– Ми не лікарі і не ставимо діагнози, не виписуємо рецептів для лікування недуги. Але, використовуючи досвід поважних апітерпевтів як України, так і закордонних, як пасічники знаємо не тільки як правильно зібрати мед, прополіс тощо. Навчилися поєднувати різні медові компоненти і ділимося рецептами з прихильниками медової лікувальної продукції. Особливо вони актуальні у прохолодну пору року, коли збільшується кількість простудних захворювань.

Отож, шановна медова княгиня України на сторінках «Волині» ділиться власними лікувальними рецептами протівірусних загальнозміцнюючих комплексів із додаванням продукції бджільництва.

ЧУДО-ЛІКИ – ПРОПОЛІС

Борсуковий жир із прополісом

Борсуковий жир із прополісом в народній медицині доречний для тих, хто має проблеми з дихальними шляхами у зв'язку з будь-якими простудними захворюваннями. Особливо при кашлі, ГРЗ, ГРВі, бронхіті. Він має загальнозміцнюючу, протизапальну дію, прискорює процеси загоєння і запобігає розвитку атеросклерозу.

Гусячий жир із прополісом

Відмінний відхаркувальний засіб, який володіє потужним протикашльовим ефектом і сприятливо впливає на органи дихання. Його можна застосовувати для розтирань або для компресів при обмороженнях, опіках, при різних захворюваннях шкіри, ревматизмі, болю в спині, туберкульозі, пневмонії. Також застосовують і як косметичний засіб: для пом'якшення і живлення губ, зволоження сухої шкіри, відновлення блиску і пишності волосся.

Українська армія досі тримає оборону на російській території: у Курській області країни-агресора. У росії тривають активні бої української армії проти російських окупантів.

Жителька Рівненського району – жінка 1955 року народження, – померла від отруєння дикорослими грибами.

• Начальник Волинської ОВА Іван Рудницький вручив орден «За заслуги» III ступеня Віктору Івановичу Корсаку – фундаторові Музею сучасного українського мистецтва Корсаків та голові ради директорів інвестиційної компанії VolWest Group. Нагороду присвоєно Указом Президента України за значні заслуги у зміцненні української державності, мужність і самовідданість, вагомий внесок у розвиток суспільного життя та сумлінне виконання професійного обов'язку.

• Депутати Луцької міськради підтримали ідею звести житло у промисловій зоні 40-го кварталу міста. Йдеться про ділянку площею понад пів гектара між вулицями Конякіна та Промисловою.

• 23 жовтня 2025 року відбулося засідання конкурсної комісії з присудження премій за вагомих досягнень молоді у розбудові Луцької міської територіальної громади. Затверджено список із 9 лауреатів: Борисюк Юлія; Боровська Уляна; Вашук Світлана; Євтушок Антон; Лещенко Софія; Мамосюк Роман; Навроцька Іванна; Окуневич Анастасія; Токарчук Таїсія.

■ АртФронт

Заслужений народний ансамбль пісні і танцю «Колос» та його керівник Віталій Охманюк під час виступу в селі Романів Підгайцівської громади 2 листопада 2025 року.

«Наша Україна вимріяна, виборена, вистраждана і виспівана...»

Ці слова світлої пам'яті легендарного директора-художнього керівника Заслуженого народного ансамблю пісні і танцю «Колос» Олександра Огородника (1947 – 2020) актуальні як ніколи в ці дні

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

СУМНІ ДУМКИ НАПЕРЕДОДНІ СВЯТА

Друга неділя листопада настане для України з Днем працівників культури та майстрів народного мистецтва. Якби не війна, на сцені країни вийшли б тисячі митців, гідно вшанували б своє професійне покликання та подякували б за вітання своєї багатомільйонній публіці милозвучністю українського співу, витонченістю хореографії, легкочокрилою музикою...

Далеко не скрізь так буде, бо не кожна українська громада вже чотири роки поспіль щоранку вбирається в чорну хустину скорботи за загиблими воїнами, а серцях українських родин на томість бажання почути життєрадісну улюблену мелодію селиться чорний смуток за найріднішими людьми.

У вогні воєнного лихоліття українська когорта митців зуміла вправно «перекувати» своє мирне ремесло зброєю проти ворога. На сторінках газети «Волинь» читачі повсякчас знайомляться з країнами, котрі бережуть духовну скарбницю нації та водночас допомагають ЗСУ коштами, зібраними під час змістовних благодійних культурно-мистецьких дійств. Вам, друзі по творчості та ненависті до москалів, – вітання з професійним святом найперше з усіх фронтів, де ваша одержимість – у великій повазі!

«СПІВАТИ ЗАДАРМА ТЕПЕР МАЛО ХТО ПОГОДЖУЄТЬСЯ...»

«Важко тепер докликатися людей до клубу навіть на благодійні заходи. Молодь – на фронтах чи за кордоном, – болить тиша в сільських закладах культури багатьом моїм друзям-культпрацівникам. Гірко й від правди, почутої від лідерки іменитого пісенного колективу: «Співати задарма вже мало хто погоджується. Як не проси, навіть талановиті аматори-початківці після двох-трьох репетицій відмовляються ставати хористами. Мовляв, вони – трата особистого часу».

Не секрет, що й мирними роками культури виживала далеко не завдяки стабільним видаткам із державного бюджету, а «за залишковим принципом», успадкованим від близькоруких радянських вождів разом із транспарантом «будет хлеб – будет песня».

Цими днями проблем працівників галузі культури та студентів, які обрали своїм професійним хлібом мистецьку ниву, торкнулися в розмові з деканом факультету культури та мистецтв Волинського національного університету імені Лесі Українки, заслуженим діячем мистецтв України, професором, кандидатом мистецтвознавства Віталієм Охманюком.

Найперше хотілося нескінченно слухати його теплу розповідь про Олександра Огородника, народного артиста України, почесного громадянина Волині, повного кавалера ордена «За заслуги», багаторічного директора-художнього керівника Заслуженого народного ансамблю пісні і танцю «Колос» Підгайцівської сільської ради. 27 жовтня минуло п'ять років, як легендарний маестро вийшов у засвіти. Газета «Волинь» вшанувала життя митця публікацією «В українському мистецтві стільки тепла і правди, що від них нас, людей, здається, сонцем переймає», а вдячні «колосівці» вклонилися Олександрові Володимировичу на його могилі. В небо злетіла пісенна молитва на його честь та для незабутніх колег композитора, заслуженого працівника культури України, заслуженого артиста естрадного мистецтва України, соліста та керівника оркестру Ярослава Найдю, балетмейстера ансамблю, заслуженого працівника культури України Миколи Полятикіна. З серцець нинішніх піснярів та художнього керівника «Колоса» Віталія Охманюка знову заясніли зворушливі спогади та реалії, які просять і серце, і думку повернутися до надрукованого.

«У КОЛЕКТИВІ ПОТРІБНІ НАЙПЕРШЕ ВІДПОВІДАЛЬНІ ЛЮДИ, А ПРОФЕСІОНАЛІВ МИ ЗРОБИМО...»

Звістка про смерть Олександра Огородника була шоком для кожного, кого він прийняв у «Колос», як у родину. В ній Олександр Володимирович від кожного очікував найперше – порядності. Полюбляв казати і молодим, і досвідченим коле-

гам: «Нам у колективі потрібні найперше відповідальні люди, а професіоналів ми зробимо навіть із тих, хто не має спеціальної освіти». Під цю мудрість 1999-му році 18-річним студентом училища культури прийшов Віталій Охманюк. Був поруч пана Олександра баяністом 21 рік поспіль і тепер на висоті своїх літ та посади він, нинішній лідер «Колоса», усміхаючись, пригадує, як нелегко було під невтомний життєвий ритм Олександра Огородника встигати «на ходу» опанувати величезну програму колективу, гастролей якого постійно чекала Волинь, Україна й більше 50-ти країн світу. Власне, жорсткість (не жорстокість) керівника на собі відчув кожен хорист, оркестрант чи танцюрист, зате для кожного учасника ансамблю в день іменин чи іншої родинної події пан

сокровенним із «колосками», мабуть, уже відчувши безсилля перед невиліковною хворобою.

...А «КОЛОС» СТАВ НЕПОСИЛЬНОЮ НОШЕЮ?

Після смерті маестро долі легендарного «Колосу» судилися поневірності: наче забувши вмиль усї заслуги колективу та одержиму працю, всенародне визнання його засновника Анатолія Шапова та послідовника Олександра Огородника, ансамблю позбувся зі свого балансу бюджет обласної ради, «скинувши» його на утримання Торчинській громаді. Чиновники чи забули зробити, чи не вважали за важливе порахувати, що для неї це – непосильна «ноша».

Канути в Лету ансамблю-гордості краю не дала Підгайцівська територіальна громада. У травні

«Співати задарма вже мало хто погоджується. Як не проси, навіть талановиті аматори-початківці після двох-трьох репетицій відмовляються ставати хористами. Мовляв, вони – трата особистого часу.»

Огородник знаходив неповторне слово поваги та неодмінно прегарний спомина, пов'язаний із долею та дорогами «Колосу»!

«Певне, я мушу жити вічно, аби ми звучали бездоганно!» – казав Олександр Володимирович, коли сердився на чийсь неухважність чи фальш. Разом з тим мудро давав розуміти всім: славу «Колоса» тримає на зірковій висоті кожен його учасник. Здавалося, митець жив у приміщенні обласної ради, на балансі якої раніше був колектив, дбаючи аби він був багатий костюмами, інструментами, транспортом... Відкривав двері чиновників не криком чи претензіями, інтелігентністю, авторитетом та беззаперечними аргументами. Коли й встигав бездоганно вести всю документацію, слідкувати за ідеальним порядком у Торчинському будинку культури та на всій його території, скрупульозно опікуватися архівом ансамблю, не мовлячи вже про дрібниці на кшталт прасування костюмів, валізи для них, тощо. Його кабінет був схожий на музей, в якому про успіх «Колосу» розповідали дарунки світових знаменитостей та земляків чи не з усіх сіл Поліського краю.

«Хотілося ще пожити, щоб ще більше зробити», – ділився

2021 року її депутати прийняли рішення прийняти колектив у комунальну власність громади (голова Юрій Семенюк), й відтоді його проблеми постійно на часі заступника лідера громади Валентина Приходька.

За словами Віталія Охманюка, пан Валентин не лише опікується «Колосом», а вже й є співає в ньому. На відповідному рівні працює оркестр, мало-помалу в ансамбль повернулися хористи, які в чомусь зневірилися, в комусь розчарувалися, до іншого не могли звикнути, дорівнюючи зміні до чеснот та правління Олександра Огородника.

Через війну важко відновити танцювальну групу. Немає хлопців. Після оновлення Урядом порядку перетину державного кордону, що дозволило безперешкодний виїзд чоловіків віком від 18 до 22 років, студенти вищеї масово залишили навіть державну форму навчання. Чи ж повернуться? Інші – воюють! Повертайтеся живі! Доки відомий на Волині хореограф, викладач та творчий побратим Віталія Охманюка Микола Цап'як шукає юних танцюристів у закладах юнацької творчості, нескладні танцювальні композиції за його постановками виконують хористи.

На потреби війни в «Колоса»

забрали автобус на 60 місць. Обіцяли повернути, як настане мир, щоправда, без гарантій на стан придатності. Навіщо зараз такий на фронті, зовсім незрозуміло, та ансамбль змушений гастролювати Волинню у ... шкільному транспорті. Важко уявити, як вміщається в «школяріку» з костюмами, інструментами, серед яких і контрабас...

«ТВОРИТИ ТЕПЕР, ВІДРОДИВШИ МИНУЛЕ»

– Тепер у мене вівторок – то свяятий день. Як і було при Олександрові Огороднику, я відновив вівторкові репетиції. Щоправда, у Підгайці хористи та оркестранти їздять своїми автомобілями, гуртуючись наперед, однак, до честі всіх, збираються вчасно та майже стовідсотково! – вдячно ділиться хористом пан Охманюк, він же і багаторічний керівник оркестру народного аматорського ансамблю танцю «Волянська».

У роботі з «Колосом» професор ревню слідує науці свого неперевершеного вчителя: досягнути результату – не головне, важливо втримати його, а нинішній репертуар оновлює забутий чудовими творами Анатолія Шапова та Олександра Огородника, композиціями, що їх Микола Полятикін та Василь Юрчук свого часу зібрали безцінними скарбами всім Волинським краєм.

Декан жартує, що після переїзду «Колоса» з Торчина в Підгайці у його університетський кабінет «переселився» увесь «колосівський» архів. На чільному місці книга ексцеліарника галузі культури Волині Володимира Денисюка «Мистецький шлях «Колоса», видана в 2001 році, збірки пісень Олександра Огородника «Материнська пісня» та «Пісенна хата багата» (у ній твори на слова Василя Гея) та компакт-диски з красномовною назвою «Золота роса» – з голосом «Колоса» в роки його досконалої зрілості.

...Дасть Бог, у мирному наступному році ми будемо вітати Заслужений народний ансамбль пісні і танцю «Колос» із 75-річчям! Обдаруємо його заслуженим «бравом», подаруємо йому зливу овацій, побажемо щасливого многоліття. Повторимо заповітні слова маестро Огородника: «Не можна забувати: наша Україна вимріяна, виборена, вистраждана і виспівана!» Бо ж не хлібом єдиним сповнене життя! Бо ні люди, ні країна не варті ні погляду, ні доброго слова, якщо вона не піклується про свою душу – духовність та культуру. Важливо, щоб це розуміли найперше всі, хто взяв на себе місію бути відповідальним за історію, достойну нашої країни! ■

«Золоті слова Стив Джобс: «ПРАЦЮВАТИ ПОТРІБНО НЕ 12 ГОДИН НА ДОБУ, А ГОЛОВНО»»

Читанка

Леся Нікітюк не вступила до театального через... Богдана Бенюка

«ІСТОРІЯ НАВЕРНЬ Спробуйте у жартах популярної телеведучої розпізнати... жарт. Сказано, що вона справді могла чомусь з планів і похитнула «Орла і Решку» через новий тіль»

«СВІТ СЕРПІА Олена Шумак із київського театру, що виступає в театральних постановках, а також у театральних постановках, а також у театральних постановках, а також у театральних постановках»

«ІЗ ПРАЦІВНИКІВ банку – у кондитери. Бо цього прагнула її душа!»

«СВІТ СЕРПІА Олена Шумак із київського театру, що виступає в театральних постановках, а також у театральних постановках, а також у театральних постановках»

Історії неймовірних людей, які надихають, – у новому нашому виданні –

«Цікава читанка»

ПЕРЕДПЛАТІТЬ! ВСЬОГО 18 ГРИВЕНЬ НА МІСЯЦЬ.

Передплатний індекс: 38036.

Незагойна рана

«Як ти мене любиш?», – питала я чоловіка й у відповідь чула від нього: «Як рибка воду»

Закінчення. Початок – на с. 1 Катерина ЗУБЧУК

«ВІТА ПОМИЛИВСЯ ОДНОЮ ЦИФРОЮ, НАБИРАЮЧИ ПОТРІБНИЙ ЙОМУ НОМЕР, Й ТАК МИ З НИМ ПОЗНАЙОМИЛИСЯ»

Ольга жила в місті Апостоловому на Дніпропетровщині. Вона двічі виходила заміж – і кожного разу ці шлюби були короткочасні.

– Перший чоловік, – розповідає жінка, – зрадив мене, коли нашому синові було одинадцять місяців, і попросив, щоб ми розлучилися. А другий, коли я була вагітна, зламав мені нос, і я пішла від нього. Наса ростила двох синів.

Віктор жив у селі Юнівка, що на Локачинщині. У цивільному шлюбі в них з дружиною є син. Одне слово, у кожного – своє життя, й навряд чи повернулися б їхні шляхи, якби не випадок, про який жінка згадує так:

– Вітя помилився одною цифрою, набираючи потрібний йому номер, і так ми знайшли один одного. Того дня він дзвонив дівчині Олі, з якою, як розповідав потім, познайомився (в його цивільному шлюбі на той час уже щось було «не так»), а натрапив на мене – теж із таким же ім'ям...

Це й був той випадок, завдяки якому п'ятнадцять років тому вони зішлись. Але до цього минуло пів року – про цей час у жінки такий спомин:

– Я тоді вчилася у Франківську – в Галицькій академії. Коли їздила на сесію, то ми зустрічалися з ним у Львові – саме в цьому місті було наше, вже не телефонне, побачення. Вітя на той час працював на будівництві у Луцьку. Приїхав у Львів, щоб побачити мене. А потім двічі я була в Луцьку.

Він якось мені зателефонував і сказав, що, мовляв, ми – не малі діти, щоб отак зустрічатися, й запропонував жити разом. Але додав таке: «Знаю, що ти не схочеш переїжджати в село. Воно справді так. Тим більше, що я – одна донька в матері, тож перебрався Вітя в Апостолове – в приймаки пішов. Старшому синові, Миколі, було шість з половиною років, молодшому Іванові – два.

А для Віті ми зробили «його село» – побудували сарайчик, в нас були свинки, й кури, собачка, бо до цього в нього лежала душа. Йому треба було надати зранку – покурити, з курочками привітатися, свого друга-песика поніжжити...

П'ять літ пара жила в цивільному шлюбі, але вже й тоді мали срібні обручки. А потім Віктор, за словами Ольги, почав ревниво докоряти, що ж вона не хоче йти за нього заміж:

– Я тоді працювала в громадській приймальні народного депутата від нашого округу, була якоюсь мірою публічною людиною, і ось чоловік сказав: «Що то ми з тобою на різних прізвиськах?». 13 січня 2017 року, до речі – у п'ятницю, ми зареєстрували шлюб. І на торжестві було тринадцять гостей. Вітя ж ні разу офіційно не одружувався. То ж захотів, аби я біле плаття одягла, фату. Коли ми розпилися, то він змінився. Але не в гіршу сторону (буває, чоловік після весілля вважає, що «жінка вже нікуди не подінеться – вона – моя»), а – в кращу. Після моїх попередніх, дуже коротких шлюбів, це заміжжя стало справжнім подарунком долі. Хотілося б, щоб мене ще хтось так любив, але я в це не вірю – такого відданого кохання більше не буде.

Мама не боялася, що дочка знову «наступить на ті самі граблі»? На це запитання Ольга відповіла:

– А в неї вибору не було – я її поставила перед фактом. А ось мама Віктора, як розповідав згодом, дізнавшись, що він одружується з жінкою, в якій два сини, мудро наставляла: «Сину, любий цих дітей ще більше, як своїх, – нерідні діти мають це відчувати». Мої сини мали ще любов. Вони з першого дня, як побачилися, називали Вітю татом. А після того, як його не стало, то обоє носять прізвище Дмитрук, вважаючи, що Віктор – їхній рідний тато-Герой.

Особливо дорога світлина – пам'ять про їхню останню зустріч.

на здійснення моєї мрії про свій бізнес – я хотіла відкрити салон макіяжу. І на свою хату планували зібрати кошти. Задумів було багато. І от – 24 лютого 2022-го. Вранці зателефонувала йому і сказала, що почалася війна. Вітя не хотів вірити, аж поки не відкрив в інтернеті новини. Я з синами ще майже цілий березень протрималася вдома. Але одного дня, коли він якраз подзвонив мені, пріліт був менш як за двадцять кілометрів від Апостолового – нашу хату аж затрусило, шибки ледь не повилітали. Менший син злякався: «Мамо, що це таке?». А Вітя, який все це чує в трубіці, кричить: «То скільки ти там будеш сидіти? Взяла дітей – і поїхала сюди!».

Ольга знала, що на той час вже ходили евакуаційні потяги із Запоріжжя. Але здавалося, як можна їхати, коли вдома – хазайство? Про це й говорила чоловікові. Але він сказав на її аргументи: «Кидай все – продавай, віддавай, на сусідів залишай, просто відкрий ворота і випусти живність... Що хоч роби, але втікай звідти».

І вони з синами поїхали в Ювірку. Про це – такий спогад:

– Ще коли ми з дітьми були в Апостоловому, то чоловік говорив, що чекає дзвінка з військомату. Хоч повістки йому не приносили – він сам з'явився, щоб його взяли на службу. Але про це я взнала вже тоді, як його не стало. Син розповів, що батько просив не казати мені, як то було.

Так скалися обставини, що коли Віктор мав йти у війсьکو, то Ольга з синами поїхала в Івано-Франківськ, до брата. Шлях її чоловіка на війні був коротким. 15 травня він потрапив на навчання. А першого вересня, за словами дружини, Віктора повезли на «нуль». Через тиждень він загинув. За цими ліченими місяцями

розлуки було дуже багато разом, що пережило подружжя і на відстані, й під час незабутніх зустрічей.

– Вітя два рази провідував нас, – каже Ольга. – Якось телефонує й говорить: «Чуєш, мала, мене переводять у снайпери, але ще будуть вчити, аж поки не відкриє в інтернеті новини. Я з синами ще майже цілий березень протрималася вдома. Але одного дня, коли він якраз подзвонив мені, пріліт був менш як за двадцять кілометрів від Апостолового – нашу хату аж затрусило, шибки ледь не повилітали. Менший син злякався: «Мамо, що це таке?». А Вітя, який все це чує в трубіці, кричить: «То скільки ти там будеш сидіти? Взяла дітей – і поїхала сюди!».

Ольга знала, що на той час вже ходили евакуаційні потяги із Запоріжжя. Але здавалося, як можна їхати, коли вдома – хазайство? Про це й говорила чоловікові. Але він сказав на її аргументи: «Кидай все – продавай, віддавай, на сусідів залишай, просто відкрий ворота і випусти живність... Що хоч роби, але втікай звідти».

І вони з синами поїхали в Ювірку. Про це – такий спогад:

– Ще коли ми з дітьми були в Апостоловому, то чоловік говорив, що чекає дзвінка з військомату. Хоч повістки йому не приносили – він сам з'явився, щоб його взяли на службу. Але про це я взнала вже тоді, як його не стало. Син розповів, що батько просив не казати мені, як то було.

Так скалися обставини, що коли Віктор мав йти у військо, то Ольга з синами поїхала в Івано-Франківськ, до брата. Шлях її чоловіка на війні був коротким. 15 травня він потрапив на навчання. А першого вересня, за словами дружини, Віктора повезли на «нуль». Через тиждень він загинув. За цими ліченими місяцями

«Я ВИКОНАЮ СВОЮ МІСЦЮ – І ПІДУ...»

На початку повномасштабного вторгнення Віктор був у Юнівці.

– Він поїхав додому, бо його мамі мало виповнитися вісімдесят років, – розповідає Ольга. – Потім збирався в Польщу, аби заробити грошей

Собаку породи кане-корсо дружина подарувала коханому ще до війни – він її виростив із маленького цуценяти.

Пам'ятний день весілля подружжя Дмитруків.

знання. Тепер я знаю, що за словами: «Ноги грузнуть у бетон». Ти стоїш – і в тебе якраз таке відчуття, що ніби провалюєшся й не можеш зрушити з місця...

Сьогодні, коли минули вже три роки, як Віктора нема, Ольга перебирає в пам'яті все те, що було пов'язане з ним, і каже:

– Вітя часто мені казав: «Коли тебе нема поряд, то я, як тіло без душі». Тепер теж знаю, що це означає. Я багато його слів зрозуміла. Бувало, він дивився телевізор. Я – біля нього. Питаю: «Ти мене любиш?». – «Так», – каже він коротко. Я далі допитуюсь: «А як ти мене любиш?», і чую від нього: «Як рибка воду». Вітя не міг без мене жити, як риба без води не живе.

А ще жінка пригадує, яким він був «скаженим» у доброму сенсі цього слова, – міг серед будня придумати свято і тих, хто біля нього, налаштувати на цю хвилю:

– Вітя був переповнений любові до всіх і до всього. Казав: «Життя коротке – треба жити на повну!». Або: «Я виконаю свою місію й піду». Ніби відчував, що недомгив

буде його земний шлях... Поховали його на кладовищі села Сірички – не подалий від Юнівки. Біля його тата. Вітя мені казав, коли вже був у війську, казав: «Як я загину, то мене жертьмуть чужі ворони, буду серед чужих людей». Як переселенка, я мала право вибрати місцем спочинку чоловіка Луцьк чи Дніпропетровщину, де він прожив понад десять літ.

Але я зробила так, щоб він не був серед чужих.

«У МЕНЕ БУВ СВІЙ НЕЛЕГКИЙ ШЛЯХ – І Я ЙОГО ПРОЙШЛА»

Ольга пригадує ті важкі десять місяців, коли їй, дружині загиблого воїна,

Повістки Віктору не приносили – він сам з'явився у військомат, щоб його взяли на службу.

довелося добиватися від держави належної їй виплати:

– На жаль, так є, що в нашій державі, м'яко кажучи, не поспішають з цим. То «розслідування ще йде», то ще просто ось така відповідь: «У нас іде війна – почекайте!». На це я говорила: «Коли ви брали мого чоловіка на війну, то не чекали!...».

І такий гіркий спогад Ольги:

– Через два тижні після похорону чоловіка його рідня просто попросила мене виїхати від них (я хотіла побути хоч до сорока днів). Скажемо так, щоб не ворухити пережитого, стосунки в нас не склалися. Я вважаю, що мама Віті, коли казала те, що мені довелося почувити від неї, то це говорив її біль, – вона ж втратила сина! Тож тепер кожного разу, коли буваю в церкві, то прошу Бога (Господи, дуже карає тих, хто ображає дружину загиблого воїна), щоб він простив їй ті слова. Вітя був найменшою її дитиною – в них був дуже сильний зв'язок. Я не засуджую рідню чоловіка. Просто розумію, що в мене був свій нелегкий шлях – і я його пройшла.

Уже два роки Ольга з синами живе в Луцьку, на Вишкови. Вона привезла сюди з Дніпропетровщини, майже за тисячу кілометрів, улюблену собаку свого чоловіка породи кане-корсо, яку подарувала коханому ще до війни маленьким цуценям. За словами Ольги, він нею так тішився, планував, як то вона приведе потомство, як йому вдасться щось заробити на цьому й купити нового металолукача («було й таке заохочення у Віті – шукати щось цікавеньке в землі!»).

А ось, коли мова зайшла, де ж Ольга з синами жила перший рік після загибелі чоловіка, то жінка з вдячністю згадала тих людей,

котрі підтримали її в непростий для неї час:

– Нас прихистили віруючі люди-волонтери – вони пустили нас до себе в квартиру на проспекті Волі. У мене ж не було ні подушки, ні одягу, елементарного посуду – тільки найнеобхідніші наші з синами речі та ще ті, що встигла, поїхавши в Апостолове, вислати сюди. Мене дуже підтримала однокласниця Віті – Лариса – перше його, як я довідалася, шкільне кохання. Я про неї знала від чоловіка й це – єдина жінка, до якої я Вітю ревнувала, хоч ніколи її не бачила. Коли ми вже були знайомі, то Лариса розповіла, що була на похоронах, але стояла осторонь, щоб я не догадалася, хто вона. Мені дуже хотілося з нею поговорити, розпитати, яким Вітя був тоді, коли я його не знала. І коли ми почали з нею спілкуватися, то я зрозуміла, що вона залишилася першим коханням Віті, а я – останнім, бо сказала: «Я така щаслива, що він знав, що таке любити й бути любимим! Щаслива, що Бог дав йому тебе!».

Ольга з теплою розповідає про такий зворушливий випадок:

– Ми довго ходили вулицею удвох з Ларисою, плакали. Я сказала їй в розпачі: «Ти знаєш – це ж мені вже ніхто не подарує

квітів!». І ось одного дня, коли ми мали зустрітися, Лариса зателефонувала й попередила: «Ти далеко від будинку не відходь». І ось я бачу, що йде Лариса й несе мені... орхідею – як колись Вітя. Це якраз Лариса знайшла мені мою першу роботу в Луцьку – на авторинку. Хоч я нічого не знала ні про автомобі-

«Я поїхала в Луцьк – у морг на опізнання. Тепер я знаю, що за словами: «Ноги грузнуть у бетон». Ти стоїш – і в тебе якраз таке відчуття, що ніби провалюєшся й не можеш зрушити з місця...»

лі, ні про аксесуари для них, але власниця ринку мене навчила й працювала.

«ЧОМУ ВИ НЕ ХОЧЕТЕ ЖИТИ Й РЕАЛІЗУВАТИ СВОЇ МРІЇ – ТІ, ЩО БУЛИ СПІЛЬНІ У ВАС З ЧОЛОВІКОМ?»

Ми зустрілися з Ольгою на її нинішньому робочому місці – в кабінеті на проспекті Волі, де вона надає послуги з макіяжу, депіляції, допомагає жінкам схуднути. Власне, це той її власний бізнес, про який мріяла і на відкриття якого чоловік хотів заробити грошей.

– У якийсь момент я зрозуміла, що мені потріб-

не спілкування з жінками, яким випало пройти такий самий непростий шлях, який долала я. Знайшла громадську організацію «ВідНОВА», зустріла там зраних боєм дружин загиблих воїнів. І ніби побачила себе на різних стадіях проживання неправної втрати... А потім почала ходити до психо-

– Перш вивчала реабілітацію в Києві онлайн, потім – офлайн. Буду мати диплом міжнародного зразка, – розповідає жінка. – Я розумію, що можу допомогти тим хлопцям, які вернуться з війни. Вже знаю, що реабілітаційний центр матиме назву «Вікторія». У цій назві буде завуальоване «Віктор і Я». Так я хочу від душі подякувати і своєму чоловікові, і всім військовим (справжнім ТИТАНАМ!) за те, що вони зробили для України. Хочу, щоб у цьому центрі воїнам-ветеранам було комфортно, куди вони зможуть просто зайти, щоб випити кави. Я вивчаю психологію, розвиваюся й вірю, що Бог дасть мені таких людей, з якими ми створимо цей простір.

І у свого Віктора Ольга просить допомоги – навіть не просить, а вимагає її, бо «не можна було залишити мене саму». Він мусить з небес її підтримати...

А ще Ольга словесно намалювала таку картину: – Я уявляю, як Вітя сидить на хмарці, бовтає ногами й нікого не шукає – чекає мене. Я приїду до нього. У день похорону пообіцяла, що пам'ять про нього житиме до тих пір, поки битиметься моє серце. ■

АНГІОДИСТОНІЯ – ВИНУВАТИЦЯ ГОЛОВНОГО БОЛЮ, ЗАПАМОРЧЕННЯ, ОНІМІННЯ КІНЦІВОК. ЦЕ ПРИХОВАНА ЗАГРОЗА ІНСУЛЬТУ ТА ІНФАРКТУ

Дорошенко Ніна Петрівна, м. Львів

Я перенесла інсульт два роки тому. Лікарі казали, що через високий холестерин у мене всі судини були забиті бляшками. Як мене не лікували, але повністю відновитися не вдалося – мова була загальмована, ногу я трохи волочила, коли ходила, з пам'яттю теж було щось не те – під кінець почала забуватися. Після інсульту мене мучили страшенні головні болі, пила відразу три таблетки, аби якось далі жити. Я не дурна людина, все життя працювала викладачем. Вмію відрізнити путне від непотріба. Тому свідомо обрала краплі «Судиновіт».

Така раз-раз енергія! Бігаю у справах, як дівчина. Бо ноги тримають мене впевнено, руки вправні, усе добре відчувають, та й тиск – ідеальний. Працюю по господарству, люблю бути при ділі. Тим паче, що говорю вже чітко, і розум працює так само чітко. Тепер я здорова людина – холестерин у нормі, судини чисті, лікар навіть скасував ліки як непотрібні.

Ви чули про таке судинне порушення, як ангіодистонія? Цю серйозну патологію судин головного мозку вважають головною причиною серцево-судинних захворювань, особливо інсульту. Давайте

дізнаємось думку лікарів-кардіологів щодо цієї проблеми.

– Пояснить простими словами, що таке ангіодистонія?

– Це зниження судинного тону. З віком у багатьох стінки судин слабшають, що погіршує кровотік. У судинах утворюються атеросклеротичні бляшки, тромби, а самі судини стають крихкими й легко ушкоджуються. Ангіодистонія – це ключова причина більшості судинних порушень.

– Як зрозуміти, що проблема вже почалася?

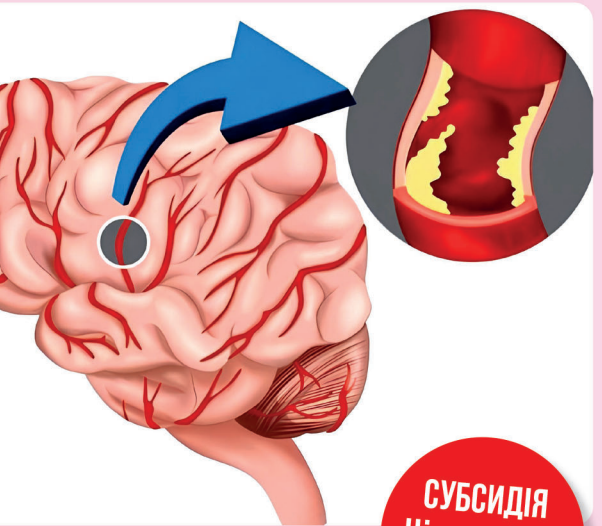
– Найпоширеніші сигнали – головний біль, шум у вухах, перепади тиску, запаморочення, оніміння рук і ніг, слабкість, тривожність, порушення сну та пам'яті.

– Люди часто в таких випадках одразу беруться за судинорозширювальні препарати. Це помилка?

– Так. Це лише засоби першої допомоги. Зловживати ними не варто. Такі препарати не усувають причину, а можуть ще більше послабити судини.

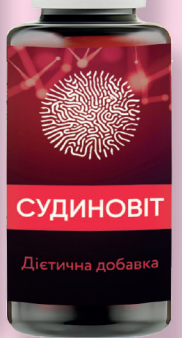
– А чи є спосіб усунути саме причину?

– Звичайно. Потрібно очистити судини. Є спеціальні краплі «Судиновіт». Ви здивуєтесь, коли відчуєте, як вони діють. «Судиновіт» міс-

СУБСИДІЯ Ціна за 1 уп. лише 5 грн.

ДИСТОНІЯ

ДИСТОНІЯ

тять тільки рослинні екстракти – валеріани, глуду, пустирника, півонії, які сприяють очищенню судин, зміцненню їхніх стінок та нор-

Фотофакт

Не тільки хризантемами славиться наш квітник.

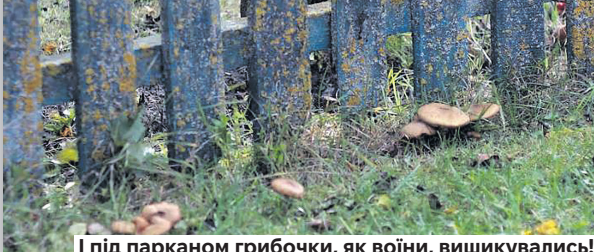
У своєму квітнику назбирали... пакет опеньків!

Нинішня осінь радує грибників, бо часто збирають білі грибки, бабки, зеленці та інші дари лісу. А за опеньками навіть у ліс не потрібно йти

Петро КРАВЧУК

Б о ось такі гарні істівні опеньки 1 листопада вирости в нас, у садку та в квітнику, під кущами жасмину та хризантемами. Назбирали цілий пакет. А після теплої ночі 3 листопада – порадували знову. От якби так ясно переселилися у наш садок ще й білі грибочки, які я раніше так любив збирати! Як тут не згадати народну прикмету: «Як багато опеньків, то жито на той рік добре вродить». Нехай так і буде, щоб наступної весни в Україні вже заколосилася мирна нива!

Смт. Любешів. ■

І під парканом грибочки, як воїни, вишикувалися!

малізації судинного тону. Його дія спрямована на відновлення якісного кровотоку, стану судин і мозку. – І людина може припинити страждати від тиску, запаморочень, головного болю, шуму у вухах, оніміння кінцівок і забудькуватості? – Саме так. Якщо усунути причину цих станів, здоров'я серцево-судинної системи може відновитися. У такому разі можна знову відчувати бадьорість, стабільний сон і настрій, припинити хататися за тонометром і ковтати пігулки. Якість життя значно покращиться!

ПРОЄКТ ПІДТРИМКИ ПЕНСІОНЕРІВ

ЯКЩО ВИ ПЕНСІОНЕР, ТО МАЄТЕ ПРАВО НА СУБСИДІЮ ДЛЯ ПРИДБАННЯ «СУДИНОВІТ»

ЯК ОТРИМАТИ «СУДИНОВІТ» ВСЬОГО ЗА 5 ГРИВЕНЬ: ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ:

0-800-359-306 (ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ)

НАЗВІТЬ КОД:

4796

УВАГА! ТЕРМІН ДІЇ СУБСИДІЇ ОБМЕЖЕНО – ТРИВАЄ ЛІШЕ ДО 24 ГРУДНЯ 2025 Р.!

ПОЧИСТИТЬ СУДИНИ ТА СТАНЬТЕ ЗДОРОВИМИ!

ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЬ З ЛІКАРЕМ

БАД не є лікарським засобом. Висновок ДСЄ № 05.03.02-04/30386 від 10.07.2015 р.

Колесо історії

«Гляньте, скільки тут бандерівців!». На відкритті Хреста Героям було велелюдно.

Фото: Підгайцівська сільська рада.

Ініціаторами встановлення пам'ятного знака Героям стали козаки з історичної Волині.

80 років тому прийняли нерівний бій, але не здалися

2 листопада 2015 року у селі Романів Луцького району, на хуторі Високе, відбулася знакова подія, що має глибоке історичне та патріотичне значення для Підгайцівської громади та всієї Волині. Тут урочисто було відкрито та освячено пам'ятний знак на честь восьми членів Крайового Проводу ОУН на ПЗУЗ, які героїчно полягли у нерівному бою з військами НКВД 12 – 13 грудня 1945 року

Василина СМЕТАНА, Богдана ШЕВЧУК

НА ВІДКРИТТЯ ХРЕСТА ПРИЇХАЛИ РОДИЧІ ЗАГИБЛИХ НАВІТІ ІЗ ВОЛИНСЬКОГО ТЕРНОПІЛЛЯ

Цей пам'ятний знак став символом незламності духу та жертвості, увіковічуючи імена: Ярослава Дудара («Верес»-«Архип») – керівника КП ОУН; Василя Коренюка («Модест»-«Кость»-«Палій») – референта СБ; Леоніда Волосовця («Максим»-«Улас») – шефа зв'язку; «Вадима»-«Золотаренка», «Вік»-«Апостола», «Вовка»-«Лигу», Григорія та «Сизого».

На велелюдному заході, що розпочався виконанням Державного Гімну України, були присутні

представники влади: голова Луцької районної держадміністрації Анатолій Костик, голова Луцької районної ради Тетяна Павлова-Багрійчук, секретар сільської ради Ольга Овсіюк, заступники сільського голови Леонід Гроголь та Валентин Приходько, директорка КЗ «Центру культури, туризму, молоді та спорту» Тетяна Ковжук, депутати сільської ради, представники громадських організацій «Козацько-історичний курінь «Чорна рада» (село Гірка Полонка Луцького району) та «Меморіал Південна Волинь» (Тернопільська область).

Усі присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять тих, хто віддав своє життя за волю та незалежність нашої держави.

Освячення здійснив Високопреосвященніший Михаїл – Митрополит Луцький і Волинський. Після заупокійної літії та виступу історика Андрія Жив'юка, до слова запрошувалися нащадки загиблих.

Урочисті виступи від Заслуженого народного ансамблю пісні і танцю України «Колос» та Луцького Пласту додали заходу піднесеного настрою.

Представники влади поклали квіти до пам'ятного знака, який виготовлено спільними зусиллями громадських організацій «Козацько-історичний курінь «Чор-

на рада» та «Меморіал Південна Волинь» за кошти Підгайцівської сільської ради.

ЇХ ВИДАВ ЗРАДНИК...

За словами доктора історичних наук Андрія Жив'юка, на цьому місці 80 років тому у нерівному бою загинули 10 оунівців.

«До їхньої загибелі спричинилася зрада. Зрадник знайшовся, який здався НКВДістам. Він брав участь у спорудженні цих криївок, знав їхнє розташування і привів їх сюди. Місцеві мешканці, зокрема жінки, на обійстях яких були споруджені ці сховища, вони також були покарані», – розповів Андрій Жив'юк.

На цьому місці, де встановили пам'ятник, були хати, їх знищили, щоб не було пам'яті.

Як розповів «Суспільному Луцьк» Михайло Паламар, тоді загинув брат його бабусі Анни – Ярослав Дудар на псевдо «Верес». Він прожив коротке, але яскраве життя, каже чоловік. Загинув у 30 років, мав схильність до наук та мистецтв. Навчався в Львівській політехніці, де долучився до ОУН, був активним членом, в студентські роки був крайовим провідником на Холмщині.

«Попав у тюрму, був звільнений, був провідником. У 1941 році попав у німецьку тюрму, пів року відсидів, зумів втекти, прийшов,

На цьому місці їхні родичі віддали свої молоді життя за вільну Україну!

як розказувала бабуся, худий, змучений, відлежався трохи й пішов продовжувати боротьбу. Я привіз сина, внукам ту інформацію про подвиг родича передати хочу», – каже Михайло Паламар.

...Лариса – уродженка села Уляники, нині проживає в Тернополі. Приїхала вшанувати пам'ять діда Леоніда Волосовця на псевдо «Улас», який загинув у бою. Він був рідним маминим дядьком. У сім'ї на цю тему не говорили.

«Він народився 7 квітня 1918 року. В 1939-му сидів у польській тюрмі за Україну, за свої переконання. Потім пішов в ОУН і загинув тут 12 грудня 1945 року. Хочеться, щоб ця його жертва не була даремною, як і цих хлопців, які зараз гинуть», – говорить Лариса.

77-річний Василь Коренюк у 1945 році втратив дядька Васи-

«Я привіз сина, внукам ту інформацію про подвиг родича передати хочу», – каже Михайло Паламар.

ля Коренюка. Каже, що знає про нього небагато, лише те, що у 1941-му його призвали в армію, служив, почалася війна. Знав німецьку, потрапив під час війни у німецьке оточення, але йому вдалося вирватися з нього і він пішов у підпілля.

«З підпілля дядько пішов в УПА. Я в газеті статтю знайшов і почав шукати всякі документи, щоб знати більше, бо за Союзом нічого не можна було знайти», – розповідає Василь Коренюк. ■

У номер!

На Волині митрополит упц мп отримав повістку

Його зобов'язали пройти військово-лікарську комісію

Igor БУГ

Митрополит Володимир-Волинський і Ковельський упц мп Володимир (Мельник) отримав від ТЦК повістку на проходження військово-лікарської комісії. Про це стало відомо інтернет-виданню «БУГ» з власних джерел.

Також є інформація, що священнослужитель затягує процес, подаючи довідки про лікування. Довго йому це вдаватиметься чи ні, але він усе ж має пройти ВЛК. Є ймовірність, що після обстеження митрополита можуть зарахувати до служби у тилі підрозділах ЗСУ.

Наразі, за наявною інформацією, він перебуває на волі й ніде не утримується. ■

• Цими днями на міському водосховищі річки Турії відбулася традиційна екологічна акція – зариблення водойми мальками. У воду випустили 300 кілограмів білого амура та 410 кілограмів коропа.

• Українські виробники макаронних виробів у 2025 році вперше покрийть близько 50% потреби у пшениці твердих сортів (дурум) зерном вітчизняного походження. Якщо тенденція збережеться, потреба в імпорті пшениці дурум може відпасти протягом двох років, заявив директор спілки «Борошномели України» Родіон Рибчинський.

Шок!

Заради отримання відстрочки солдат взяв у заручники дітей

У Луцьку п'яний чоловік зачинився з неповнолітніми у квартирі та погрожував підірвати гранату...

Дарина ШЕВЧУК

Луцький міськрайонний суд Волинської області виніс вирок військовослужбовцю Тарасу П., який захопив заручників і вимагав звільнення зі служби. П'яний обвинувачений прийшов до дітей померлої співмешканки та просив старшу дочку дозволити йому оформити опіку над молодшою. Коли отримав відмову – зачинився з дітьми у квартирі та погрожував підірвати гранату.

За скоєне солдату призначили 8 років тюрми.

Як йдеться у вирокі суду від 27 жовтня, інцидент стався вночі 23 січня 2025 року у Луцьку. Обвинувачений, який з листопада 2024-го служив

Фотоколаж: 24tv.ua.

У суді обвинувачений визнав свою вину, але сказав, що всіх дітей тієї ночі не пам'ятає, оскільки був п'яний.

стрільцем-санітаром в одній з військових частин, прийшов до квартири покійної співмешканки. У помешканні перебували старша донька жінки разом із трьома неповнолітніми – молодшою сестрою, племінницею та другим сім'ю.

Військовий приніс шампанське і змусив дітей його випити, а потім просив старшу дівчину дозволити йому оформити опіку над молод-

Військовий приніс шампанське і змусив дітей його випити, а потім просив старшу дівчину дозволити йому оформити опіку над молодшою сестрою, аби уникнути служби в армії.

шою сестрою, аби уникнути служби в армії. Почувши відмову, він став поводити себе агресивно, не випускав дітей із кварти-

ри, погрожував ножем і гранатою. Діти зв'язалися з бабусею, яка викликала поліцію.

Після кількох годин перемовин зі слідчими, військовий погодився вийти з квартири, після чого його затримали.

Як з'ясувалося, чоловік раніше звертався до лікаря-психіатра та неодноразово протягом 2001 – 2023 років перебував на стаціонарному лікуванні.

Тарас П. визнав свою вину, але сказав, що всіх дітей тієї ночі не пам'ятає, оскільки був п'яний. У вчиненому широк розкався та просив суворо не карати.

Суддя Катерина Камінська визнала військовослужбовця винним у захопленні

заручників (ч. 2 ст. 147 КК України) й призначила 8 років позбавлення волі. Рішення ще можна оскаржити в апеляційному суді. ■

■ Знай наших!

Волинянка отримала грант у 1 000 000 гривень на навчання в Британії

«Чи не найбільше зраділа моя мама, бо в Україні є стереотип, що в престижних університетах за кордоном може навчатися лише людина з великим гаманцем чи зв'язками, а виявилось, що це не так», – усміхається Анастасія Неродик із Маневичів. Зараз вона проживає в Німеччині, тому було цікаво дізнатися не лише про її досвід студіювання, а й про те, як українці обживаються за кордоном

Василь УЛІЦЬКИЙ

БУДУЧИ В НІМЕЧЧИНІ, ЗДОБУВАЄ ОСВІТУ В АНГЛІЇ ТА В УКРАЇНІ

Початок війни застав юну волинянку в Харкові, де вона здобувала знання на першому курсі Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. Росіяни одразу ж почали масовано обстрілювати місто і хотіли його оточити, тож Настя опинилася серед тих сотень тисяч людей, які у перші дні намагалися покинути Харків, важка дорога на рідну Волинь зайняла три дні.

У Маневичах дівчина продовжувала навчатися дистанційно, багато волонтерів, багато разом із мамою та молодшими сестрами опинилися у знайомих у Німеччині, думаючи, як, напевно, і більшість українців, що лише на короткий час. Але на чужині пробігли усі її студентські роки – диплом бакалавра вона здобула онлайн.

– Більшість першого семестру у Харкові ми теж навчалися дистанційно, – через ковід, – каже дівчина. – Тож я фактично не пожила нормальним студентським життям, яке в мене забрала війна, і постійно сумувала за очним навчанням. Тому коли у травні цього року я дізналася про можливість продовження навчання за програмою подвійного диплома, яку мій університет Ярослава Мудрого пропонував у партнерстві з Edge Hill University з Ліверпуля, вирішила зробити все, аби скористатися нею.

Для цього, звісно, треба було досконало володіти англійською мовою. За це Настя досі з вдячністю згадує своїх вчителів у Маневичській школі №1.

– Місць було лише 20, і шанси на успіх були не дуже високі, – продовжує Анастасія. – Але коли я ознаямилася з програмою – «Штучний інтелект. Цифрове та кіберправо», зрозуміла, що

Фото з архіву Анастасії НЕРОДИК.

«Я завжди на всі пропозиції кажу «так», – чи то якісь акції, чи зібрання, чи волонтерство», – каже Анастасія Неродик.

це саме те, чим я хочу займатися. Це була моя сфера інтересів, і я працювала з подвійною силою, щоб потрапити на цю програму.

Далі були іспити одразу у двох університетах, тривала співбесіда з представниками вишу з Англії, і, нарешті, вердикт – Анастасія Неродик отримує 17 тисяч фунтів стерлінгів, – а це майже мільйон гривень на студіювання у двох університетах – українському та британському – за програмою подвійного диплома.

– Коли мені оголосили, що я пройшла – це було неймовірне відчуття! Але мама, зраділа чи не найбільше, – посміхається, згадуючи,

«Я сподіваюсь, що здобуду міжнародні зв'язки, які будуть корисні для майбутнього розвитку правової системи в галузі цифрових технологій та кіберправа в Україні».

Анастасія. – Перший семестр ми навчаємось із нашими викладачами університету імені Ярослава Мудрого, а другий і третій – в Британії. А це для мене можливість студіювання в кампусі (студентське містечко. – Авт.), про що мріяла. Щоправда, мій грант покриває лише навчання, а інші витрати, зокрема, проживання, має вирішувати сам студент...

А ще Анастасія дуже сподівається, що здобути нею інноваційні знання в галузі, що стрімко розвивається, зможе реалізувати з користю для України.

– У нас у цій сфері – не-

початий край роботи, таких спеціалістів дуже не вистачає, – каже вона. – Я сподіваюсь, що здобуду міжнародні зв'язки, які будуть корисні для майбутнього розвитку правової системи в галузі цифрових технологій та кіберправа в Україні.

НАВІТЬ У ЄВРОПІ УКРАЇНЦІ СЕПАРУЮТЬСЯ НА ДВА ТАБОРИ

Настя каже, що з самого початку життя в Німеччині робила все, аби інтегруватися, а не закритись у власній бульбашці: «Я завжди на всі пропозиції кажу «так», – чи то якісь акції, чи зібрання, чи волонтерство, – я їздила всюди, де можна».

Волинянка, зокрема, брала участь в українському танцювальному колективі (танцями почала займатись ще у Маневичах), а також грала у виставі на тему війни, де мала нагоду познайомитися з колишнім членом Європейського парламенту Маттіасом Грооте. За його порадою пройшла практику в адміністрації міста Лер, де проживає, волонтерила у таборі для українців тощо. Словом, – на «всі пропозиції казала «так»... Згодом їй запропонували роботу комерційного клерка в одній з міжнародних компаній. І вже, працюючи, вона самостійно

опанувала німецьку мову!

А «мовне питання» дуже актуальне і в Німеччині.

– Не всі українці подолали мовний чи культурний бар'єр, – констатує Анастасія. – Багато людей замкнулося у спільнотах, де є лише їхні співвітчизники. Є й такі, хто шукає тільки російськомовних лікарів чи адвокатів з числа тих російських німців, які приїхали до Німеччини 30 – 40 років тому з Казахстану, – намагаються знайти ніби своїх. Хоча ці «свої» вже давно не наші. Це не сприяє інтеграції і, на мою думку, лише посилює відчуття ізоляції від місцевого суспільства.

Не кажу, що так робить більшість українців, але з часом помічаєш у таких земляках зміни – вони починають просувати якісь російські наративи, мовляв, «не все так однозначно»... І навіть були такі, хто повернувся не в Україну, а в росію.

У нашому місті є церква московського патріархату, куди ходить багато українців, хоч в сусідньому населеному пункті є католицький храм, де українцям дали можливість відправляти службу рідною мовою, проте вони все одно обирають російську церкву. Знаючи, що побачать там росіян – людей із дуже протилежними до наших настроями та поглядами. Я в тій церкві ніколи не була.

– З іншого боку бачу багато людей, зокрема з Маріуполя, які вже в Німеччині перейшли на українську мову і чітко тримаються проукраїнської позиції. Дуже дружині. Беруть участь в усіх українських культурних ініціативах, – каже дівчина. – Кожного року в Лері відбувається фестиваль культур, то українці проявляють себе надзвичайно активно, до нас завжди черги, ми дуже пристойно себе показуємо.

Крім цього, щопонеділка, каже Настя, на площі в центрі міста відбувається мітинг на підтримку України. На її думку, це свідчить про солідарність німців, адже їх туди інколи приходить більше, ніж українців – це неабиякий вияв лояльності для такої бюрократичної країни, як Німеччина.

– ...Я багато подорожую, не тільки Європою, а різними країнами, і прийшла до висновку, що ми справді маємо цінувати те, що наша Україна – демократична держава. Що в нас є можливість для різноманітних ініціатив, для дій, – наголошує маневичанка. – Я усвідомила, який це взагалі був привілей для мене – закінчити музичну школу в Маневичах, клас фортепіано, танцювальний клас, отримати дуже достойну освіту – і це все безкоштовно... Це справді дуже значимо. Бо коли ти подорожуєш і бачиш людей з Америки, які не мають уявлення навіть про базову шкільну програму, не орієнтуються в географії, то розумієш, наскільки ми багаті. Просто ми не усвідомлюємо цього багатства, жаліємось. А варто б цінувати, – резюмує Анастасія. ■

■ Пульс тижня

На Поліссі виявлено трьох іноземних громадян із недійсними паспортами

При перевірці співробітники міграційної служби встановили, що іноземці проживали на Камінь-Каширщині з простроченими документами, грубо порушуючи міграційне законодавство України

Богдана КАТЕРИНЧУК

На порушників складено протоколи про адміністративне правопорушення за ч.2 ст. 203 КУпАП та накладено штрафи у розмірі 3400 гривень. Міграційна служба застерігає, що іноземці та особи без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах, зобов'язані мати дійсний паспорт. Іноземець або особа без громадянства у разі його втрати або обміну, а так само втрати чи викрадення посвідки на постійне проживання або посвідки на тимчасове проживання повинні протягом трьох робочих днів письмово повідомити про це орган ДМС.

Це важливо, оскільки дійсні документи підтверджують легальний статус людини в Україні та необхідні для багатьох процедур (робота, навчання, медичне обслуговування тощо).

Іноземці та особи без громадянства чи їх законні представники завжди можуть звернутися за роз'ясненнями за телефоном 0332-28-40-82 або на «гарячу лінію» Управління ДМС у Волинській області 0332-28-40-76. ■

Військовослужбовець отримав штраф за бійку

Маневицький районний суд виніс вирок, згідно з яким солдата однієї з військових частин визнано винним у вчиненні легкого тілесного ушкодження

Богдана КАТЕРИНЧУК

Йдеться про подію, яка сталася 22 серпня цього року поблизу магазину «Супутник» у селищі Маневичі. Під час словесного конфлікту обвинувачений вдарив потерпілого, спричинивши забій черевної стінки.

Суд нещодавно виніс вирок – обвинуваченому призначено покарання у вигляді штрафу в розмірі 850 гривень. ■

На жаль, сталося неоправне

Чоловіка, якого розшукували в Камінь-Каширському районі, знайшли мертвим

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Тіло Григорія Гриневича було знайдено в урочищі Лечин, що на Любешівщині, – неподалік села Нові Березичі. Ознак насильницької смерті не виявлено. На місці події працювала слідчо-оперативна група. Причина смерті буде встановлена у ході проведення судово-медичної експертизи...

Жителя села Любешівська Воля Григорія Харитоновича Гриневича, 1948 року народження, востаннє бачили в цьому населеному пункті, на вулиці Садовій,

30 жовтня близько 19:00 години. Телефон у нього був відсутній. До його пошуків були залучені поліцейські, військовослужбовці ДПСУ, рятувальники та небайдужі громадяни. На жаль, сталося неоправне. ■

Такі екскурсії допомагають учням обрати майбутню професію

Старшокласники Маневицької територіальної громади побували на Рівненській АЕС у межах проєкту «Ядерна школа РАЕС»

Богдана КАТЕРИНЧУК

На промисловому майданчику підприємства учням організували екскурсію біля градирень, розповіли про завдання гідроспоруд. Також учасники проєкту побували у турбінному відділенні енергоблоків №№ 1,2, зокрема у машинній залі.

Такі візити допомагають учням усвідомлено обрати майбутню професію, зрозуміти її важливість і, за бажанням, вже зі шкільної лави почати готуватися до роботи у стратегічній галузі. ■

• На території Євросоюзу проживають близько 4,7 мільйона українських біженців. Про це повідомила Спецпредставниця ЄС з питань українців Ілва Йоганссон.

• В Україні близько 840 тисяч чоловіків у віці від 18 до 22 років, яким дозволили виїзд за кордон. Більшість із них – студенти, працює лише орієнтовно 300 тисяч, або близько 2% робочої сили в країні. За даними опитувань бізнесу, близько половини роботодавців відчули вплив виїзду молоді, однак уже замінюють цих працівників іншими категоріями.

• 8,3% випускників закладів профтехів у 2023 році знайшли роботу, з них 62,3% працюють за опанованою професією. Про це повідомила освітня омбудсменка Надія Лещик.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – Водафон
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – Київстар
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам 2 картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 0505624572 (вайбер), 0980393636.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столлярні дошки після камерної сушки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел. 066 29 45 953, 097 81 54 505.

● Продам торфобрикет, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене посвідчення учасника бойових дій (серія УБД № 131393), видане на ім'я Кукуруза Костянтин Ілліч, 30.06.2016 командуванням високомобільних десантних військ, вважати недійсним.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

4 листопада минуло 10 років від того страшного дня, як відійшла у Вічність душа рідної людини –

Ольги Ананіївни КУЛІШ.

Життя її було непростим та нелегким, але Бог дарував їй велике терпіння, силу і працьовитість, відданість, доброту, щедрість і мудрість.

Вона всіх підтримувала, зігривала своїм теплом і допомагала. Земля давала їй сили, наснагу і радість. Поки ми живі – ти завжди з нами. Ми пишаємося тобою, рідненька, і світла пам'ять про тебе завжди житиме у наших серцях. Хай Господь Бог охороняє твій спокій і дарує вічне життя у Царстві Небеснім твоєї світлій душі.

Хто знав Ольгу Ананіївну – згадайте добрим словом і пом'яніть щирою молитвою.

Із сумом і скорботою рідні.

● Ще чотири громади на Волині отримали ключі від нових шкільних автобусів – Смідинська, Старовижівська, Поромівська та Шацька.

● Український тактичний ударний безпілотник FP-2, що застосовується для ударів по російському тилу на дистанції до 200 км, отримав нову бойову частину. Дрон оснастили адаптованою авіабомбою вагою 100 кг.

● На території Євросоюзу проживають близько 4,7 млн українських біженців. Про це повідомила Спецпредставниця ЄС з питань українців Ілва Йоганссон.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення.
Початок на – с. 16

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

З великим столом у вітальні Палажки сиділи вчотирьох: зліва – господиня, поруч – гість Левко (для сусідів – «жених»), далі – Параска, а вже за нею – Омелян (Параска посадила його подалі від «об'єкта ревностів»). І майже всі, крім Левка, пихтіли над диктантом – бо на теревені часу не було.

Лише раз Омелян наважився перепитати:

– А що таке – «пітятко»?

І одразу отримав від Параски такий важкий погляд, ніби вона огріла його по спині кулаком. А Левко, спокійно, з темпом швидшим за Сумську, промовив:

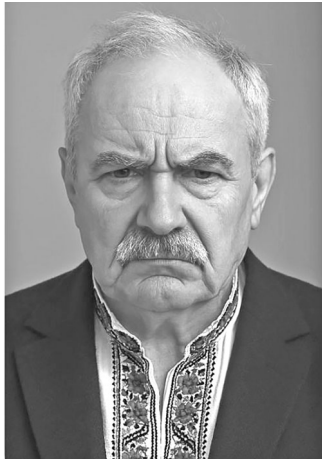
– «Пітятко» – це курчатко, а «потятко» – пташеня.

(«О, цей Левко – не дурко», – подумав Омелян, і вперше за диктант не буркнув).

Коли диктант завершився і всі поставили крапку, Левко взяв на себе роль вчителя: перечитав текст, пояснив, що «інтерсіті» – це швидкісний поїзд, а «кияхи» – кукурудзяні качани.

Параска, не витримавши, промовила:

– Ну, я знала, як писати речення: «Немає часу на півтони». Бо мене наша хвілогиня-депутатка Ірина Констанкевич навчила: «немає» – разом, бо це як «нема», а «на півтони» – складний іменник, одне поняття, а не просто «половина тону»...

На прохання наших читачів вказуємо вік головних героїв нашого газетного серіалу: баба Параска (1964 р.н.), дід Омелян (1960 р.н.), баба Палажка 1964 р.н.). Вік, коли ще можна ого-го які подвиги вернути!

– Фантастично, пані! – мовив гість. І навіть Патрон кивнув.

І хоч Параска, як і кожна жінка з характером, любила компліменти – зараз її цікавило інше.

– Пане, а мені болить те речення з диктанту: «Треба цілуватися, коли випадає нагода...». Скажіть, що це не про мого Омелька і вашу Палажку?

– Параско, ну скільки можна про одне й те саме! Уже 38 років! – раптом із силою в голосі промовила Палажка (хоча, якщо чесно, то це речення – «Треба цілуватися, коли випадає нагода...» – вона хотіла розбавити двома словами «З Омеляном»), що аж усі завмерли.

(«Коханням всі віки під-

Мені болить те речення з диктанту: «Треба цілуватися, коли випадає нагода...». Скажіть, що це не про мого Омелька і вашу Палажку?

владні», – у цю мить записував Мурчик-Копілот, констатуючи: Парасці і Палажці – вже майже по 61-му року, а Омеляну і Левку – 65. Оце так «кохання-зітхання» на старості!).

Ситуацію несподівано розрулив дід Омелян, заговорив:

– Люди добрі, та в цьому тексті найголовніші слова: «... і донатити на військо, вишукувати РЕБи і генерато-

ри». Давайте допоможемо назбирати їх нашому Юрчику Поліщуку...

Враз усі спохватилися, що мають виготовити афіші на концерт «Чорних черешень» у Великій Груші. Дід Омелько уже відчував себе переможцем, що зумів погасити пожежі сварку, яка от-от мала вибухнути (хоч у цей момент в його голові постійно крутилося: «... та сподобалась йому жінка другова...»)/...

РОЗДІЛ 4: «ЗВАЛИВ МЕНЕ НАПОВАЛ...»

Але це був лише початок бурі. Бо блискало не тільки у чотирикутнику Великої Груші, а й по всій Україні. І не лише через війну...

...Бо раптом увімкнулося

світло. А з ним – телевізор. І в новинах повідомили: багаторазова переможниця диктанту, львів'янка Христина Гоянюк, заявила, що текст – «звалив мене наповал», бо «дурнуватий і недобре прочитаний». А народна артистка України Наталія Сумська відповіла: «Пані Христина – людина абсолютно некоректна. Вона переможниця в одному, а в іншому – не дуже... 3 раді-

стю послухаємо наступного разу вчительку».

– Так, бо диктувала, як артистка, а не як вчителька! – обурилась Параска, глянувши на сусідку. – Ти теж не встигала за її галоповим темпом!

– Не встигала, але... Але ж встигла! – усміхнулась Палажка і показала руками «два круто», як школярка на відмінно.

– То тільки завдяки твоєму жениху встигла! – буркнула Параска, і в голосі вже звучала іронія.

– Якому? – перепитала Палажка, ніби не розуміла, про кого мова.

– Твоєму! Левку! Он тому, що сидить біля мого Омелька! – вказала Параска, яка на підозрюваного в серіалі.

– Так, Левко – розумний. І... Омелько... – почервоніла Палажка, але швидко змінила тему: – А Сумська – красива!

– Красиві можуть і не читати диктант! От її сестра – Ольга – ще красивіша! І Роксолану грала, а не диктанти читала! – наполягала Параска, як на виборах.

– Тоді ще радіо не було! І диктантів! Та й не наложили цю грала, а улюблену дружину султана Сулеймана! – виправила Палажка, як вчителька історії.

– Але спочатку була наложицею! – не здавалась Параска.

– Ти теж спочатку дівкою була!.. – парирувала Палажка, і навіть Мурчик здригнувся.

– А, то знову мені здадриш за Омеляна! – зітхнула Параска, як після диктанту без оцінки.

– Я не за Омеляна, я – за Христину! – вигукнула Параска, як на мітингу.

– А твоя Христина з одруженим Вінграновським цілувалась! І, може, навіть із самим Жаком Шираком! Тому я – за Наталію!!! – поставила крапку Палажка.

– А я – за правду! – втрутився Левко, усміхаючись, як той, хто знає більше, ніж каже.

– А я – за вечерю, – просто промовив Омелян. – Бо диктант – диктантом, а борщ – по розкладу! То в кого з вас, Парасю і Паласю, він ще не скиснув?

(«А шпигун – по графіку», – додав Мурчик-Копілот, і записав усе в свій котячий щоденник).

Далі буде... ■

Нам ще цього не вистачало...

На Волині ввели обмеження на ввезення яєць і курятини зі Швеції

Причина – випадки високопатогенного грипу птиці, який виявляє ознаки подальшої адаптації, зокрема до організмів ссавців, включно з людиною

Любомира НАТИНКА

З інформацією Південного міжрегіонального управління Держпродспоживслужби, з 30 жовтня 2025 року в Україні запроваджено тимчасові обмеження на ввезення інкубаційних яєць, курятини та живої птиці з Швеції. Про це повідомляє Головне управління Держпродспоживслужби у Волинській області.

Обмеження не стосуються продукції, що пройшла термічну чи іншу

обробку, яка гарантує знищення збудника та відповідає ветеринарно-санітарним вимогам України, а також продукції з вільних карантинних зон Королівства.

Рішення ухвалене на підставі офіційного повідомлення Всесвітньої організації охорони здоров'я тварин (WOAH) про реєстрацію випадків високопатогенного грипу птиці у Швеції задля недопущення занесення вірусу на територію України та мінімізації ризиків для вітчизня-

ного птахівництва.

Ситуація в Європі залишається напруженою. За даними окремих медіа, з вересня цього року спалахи вірусу також фіксували в різних регіонах Німеччини. Лише за останні два місяці через розповсюдження інфекції було знищено понад пів мільйона голів свійської птиці. Найбільше випадків підтверджено у федеральній землі Нижня Саксонія, де вірус виявлено на 13 птахофабриках.

Німецькі науковці зазначають, що нинішній штам виявляє ознаки подальшої адаптації, зокрема до організмів ссавців, включно з людиною. Це підсилює необхідність жорсткого контролю за переміщенням птиці та продуктів птахівництва на міжнародному рівні.

ОСНОВНІ ОЗНАКИ ЗАХВОРЮВАННЯ У ПТИЦІ:

- раптова загибель без попередніх симптомів;
- різка втрата апетиту, пригнічений стан;
- синюшність гребеня і сережок, набряки голови;
- суттєве зниження або повна відсутність яйцекладки;
- порушення координації, крововиливи на слизових оболонках.

Чим небезпечний вірус

Високопатогенний грип птиці здатен спричинити масову загибель поголів'я. Окремі штами вірусу мають зооантропонозний потенціал – тобто можуть інфікувати людей. У такому разі хвороба викликає важкі ураження органів дихання й може мати летальні наслідки.

■ Герої нашого часу

Лідер нововолинського «Шахтаря» захищав Україну у найгарячіших точках

У наймолодшому місті на Волині Івана Жуковського – високого чоловіка спортивної статури і з модною борідкою – знають усі. Він – лідер місцевого футбольного «Шахтаря». Але його історія – особлива. Вона – свідчення того, що футбол і війна інколи проходять поруч, і там, де закінчується зелений газон, починається чорна земля фронту

Ігор ЛІСОВИЙ

— Мріяв з дитинства стати футболістом, — сказав при зустрічі Іван Жуковський, — старші брати Сашко й Тарас дружили зі спортом і футболом, мене також тягнуло до цього. Передплачував журнал «Футбол», у нашій кімнаті всі стіни були обвішені саморобними постерами із портретами футбольних знаменитостей. І хоча професійним футболістом не став, але для футбольної слави Нововолинська щось, а таки роблю...

«СТАРШИЙ БРАТ ВІДДАВ ЖИТТЯ ЗА НАС»

Іван – син свого міста. Змалечку ганяв м'яча на старих майданчиках, де перші голи завжди супроводжувалися сміхом друзів і голосами мам, що кликали додому вечеряти. Він ріс у родині, де честь і відповідальність – не гучні слова, а спосіб життя. Батько – учасник Революції Гідності, боєць АТО,

Найтрепетніші моменти, коли разом із дружиною і донечкою.

Турнірна таблиця Чемпіонату Волині з футболу-2025:							
№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«ЛСТМ 536» (Луцьк)	16	13	1	2	63:5	40
2.	ФК «Тростянець» (Тростянець)	16	13	1	2	71:8	40
3.	ФЦ «Ковель» (Ковель)	16	11	1	4	49:19	34
4.	«Шахтар» (Нововолинськ)	16	8	3	5	39:19	27
5.	ФК «Володимир» (Володимир)	16	8	2	6	37:21	26
6.	ФК «Славія» (Боратин)	16	7	4	5	41:24	25
7.	ФК «Камінь ДЮСШ» (Камінь-Каш.)	16	3	0	13	14:92	9
8.	ДЮФШ «Волинь» (Луцьк)	16	2	0	14	9:46	6
9.	«Андердог» (Володимир)	16	1	0	15	9:98	3

(* – 3 команди «Андердог» (Володимир) знято 1 очко згідно регламенту змагань).

людина, яка знала ціну свободі, мама трудилася на бавовнопрядильній фабриці. Іван після закінчення школи №3 і місцевого електромеханічного технікуму продовжив навчання у Львівському аграрному університеті, де грав за студентську команду і його постійно агітували тут залишатися.

Проте повернувся у рідний Нововолинськ і

став капітаном зіркового складу «Шахтаря», який кілька років тому виборов перше місце у Чемпіонаті Волинської області і донині не опускається нижче четвертого місця

У родині Жуковських троє братів. Найстарший, Тарас, ще з перших днів повномасштабного вторгнення пішов на фронт. Він не чекав, не вагався, бо для нього захист України був продовженням родинної традиції – там, де треба бути, коли Батьківщина кличе. І він не повернувся. Став одним із тих, про кого кажуть коротко і важко: віддав життя за нас...

«НІЧНИЙ БОМБЕР» ІВАН ЖУКОВСЬКИЙ БУВ ТАМ, ДЕ НАЙГАРЯЧІШЕ

Іван же – наймолодший брат. Спортсмен, гравець місцевого футбольного клубу «Шахтар». Хлопець, який мріяв вийти на великий стадіон, але замість футбольної форми вдягнув форму 116-ї бригади.

— Частина була новостворена, – продовжує Іван, – навчання на Яворівському полігоні, потім – жорсткі тренування у Латвії під командуванням латвійських інструкторів, коли спали на дворі у 25-градусний мороз і яким вдячні за цю науку. Ті хлопці чудово знали, куди ми йдемо і вчили нас високопрофесійно, за що вдячні. Потім передова

Іван Жуковський на фронті.

на Запорізькому напрямі, знову навчання у Житомирі, і ось із 12 чоловіків у «нічні бомбери», тобто оператори БПЛА, відібрані двоє: я і мій побратим.

Він воював там, де було найгарячіше, там, де мрії тимчасово складають під бронезилет, а життя ділиться на «до» і «після». Запорізький напрям, Харківщина, Донеччина... За півтора року Іван пройшов і Авдіївське пекло, як мовить, «ворогів знищили безліч, але вони все сунули і сунули».

Сльози навернулися на очі у хлопця, на секунди перестав говорити, коли згадав Донеччину, де загинув брат. Війна йому сниться дуже часто, окремі бої. На щастя, всі хлопці, з якими пройшов чимало небезпек, живі. Спілкуються телефоном майже через день.

...Сьогодні Іван знову тримає м'яча. Для нього футбол – не просто гра.

«ІВАН ПРОЙШОВ І АВДІЇВСЬКЕ ПЕКЛО, ЯК МОВИТЬ, «ВРОГІВ ЗНИЩИЛИ БЕЗЛІЧ, АЛЕ ВОНИ ВСЕ СУНУЛИ І СУНУЛИ».

Це – дихання, повернення до мирного ритму, пункт призначення після довгої дороги крізь війну. Поле знову стало місцем, де життя продовжується, де б'ється серце міста, якого він не покинув і яке не покинуло його.

Сім'я Жуковських живе далі. Мама – у турботах і молитвах. Батько – у пам'яті. Іван – у грі. Тарас – у Вічності. Разом з братом Сашком трудиться у сфері меблевого виробництва, а з дружиною Анною виховують доньку Ясеню.

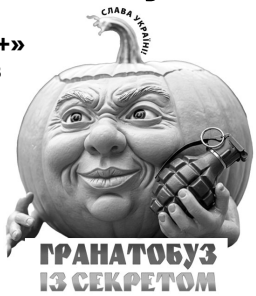
І ця історія – не лише про війну. І не лише про спорт. Вона – про людську витривалість і про те, що герої не завжди носять ордени на грудях. Інколи вони просто виходять на поле у формі рідної команди, стиха піднімаючи голову до неба, де на кожну перемогу дивиться той, хто вже не з нами. ■

■ Увага, конкурс!

«Гей, ви, стожари, мені насняться ваші чари

Так хочу стріти кохання наяву...»

«Стожари». Для покоління «60+» ця пісня, слова до якої написав Вадим Крищенко, а музику створив Павло Дворський, асоціюється із першим її виконавцем – легендарним Назарієм Яремчуком

Грицько ГАРБУЗ

Але нові крила їй дав завдяки своєму такому неповторному оксамитовому голосу молодий співак із Луцька Адам Горбатюк, який після перемоги на вуличному музичному шоу «Караоке на Майдані» потрапив на зйомки популярної програми «Шанс»-2004 і там – під керівництвом Кузьми Скрябіна із піснею «Стожари» – увійшов до трійки найкращих виконавців конкурсу...

Це був потужний старт на музичну сцену нині Заслуженого артиста України Адама Горбатюка. Але волиняни знають його і як безстрашного козака, який у 2015-му році, а потім і у 2022-му пішов добровольцем захищати Україну від російської нечисті, змінивши мікрофон на кулемет...

Тож уважно перегляньте ще раз запитання, у якому ми заховали «Стожари» і стожари (зоряне скупчення і... копиці сіна). Впевнений, вкотре переконаєтесь, що нічого надскладного в нашому конкурсі немає...

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ЛІТО-2025» – 10

Сьогодні, у ці страшні дні війни, захотілося все ж переключити увагу і запропонувати вам завдання, пов'язане з піснею. Гарною піснею. Ви точно її знаєте – така лірична-лірична, а от чи вгадаєте – сумніваюсь...

Здавалося, так заспівати, як виконував її цей улюблений для багатьох виконавець покоління 60+ здається, неможливо. Але в програмі «Шанс» з душі молодого таланту вона зазвучала також по-особливому... Голос його багато хто запам'ятав і пам'ятає нині. А москалі – ще й голос його кулемета з окопу...

Отож, у цій пісні про кохання згадуються і побачення, і дуже гарна рослина, і взагалі сад, також надприродні сили, ще й місця, де відбуваються термоядерні реакції, і навіть... представник нетрадиційної орієнтації... До речі, пісня ніби створена під нинішню пору року. Жителі сільської місцевості щодня зустрічаються з омонімом її назви. Та й містяни, як і селяни, часто мають можливість не тільки виспівувати її назву.

Виступити за підказку вам і «машина часу»: поверніться у дитинство, у ті дні, коли бабуса чи матуся пекли хліб, а ви намагалися заглянути у ці чари... Ех. Як називається пісня,

яку ми сьогодні заховали у гранатобузі?

Першою повідомлення зі словом «Стожари» нам надіслала Наталія Белая із міста Винники Львівської області, яка й отримає додатковий «+» до своїх балів, що дасть змогу при рівній кількості очок бути вище у турнірній таблиці.

Переможця назвали – час шукати нового.

Для тих, хто вперше приєднався до «Гранатобуза із секретом», нагадаємо, що принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?».

Умови конкурсу такі: ви маєте відгадати, що чи кого заховав Грицько Гарбуз у нашому гранатобузі. За кожну правильну відповідь отримуєте по 1 очку.

Хто здобуде найбільше балів протягом 13 турів, той і стане чемпіоном конкурсу «Гранатобуз із секретом. Осінній марафон-2025» та отримає грошовий приз від редакції у розрахунок: **здобутий 1 бал = 100 гривень**. Якщо двоє або більше учасників наберуть однакову кількість балів, то грошовий приз розділимо порівну між усіма лідерами, але переможцем вікторини оголосимо того, хто найшвидше відповів на додаткове запитання.

Після кожного туру на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза ми будемо вказувати перелік усіх переможців і регулярно публікуватимемо турнірну таблицю.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 10

А сьогодні ми від вас заховали популярну рослину. Звісно, у багатьох із вас вона є дома, але далеко не у всіх. У мене навіть є в робочому кабінеті. ☺

А вийти на неї вам допоможе такий асоціативний ряд: «любов», «нічия», «болотистий ліс», «лист», «розум», «відпочинок», «щастя», «ти», «хвороба», «ніч»... До речі, деякі з перелічених лексем означають частину назви цієї рослини.

Що ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 13 листопада (включно) тільки у вигляді повідомлення на номер: **066 133 86 88**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Паляниця» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

ЧЕТВЕР, 6 ЛИСТОПАДА

1+1	Night 22.50, 0.10 X 13 ф. екзорцизмів 0.00 Звернення Президента 0.45 Х/ф "Екзорцист"
K-1	3.00 "Ух ти show" 4.45 "Так не буває" 7.10, 0.55 "Інший світ" 10.00, 10.50, 17.25, 18.20 Т/с "Мисливці за реліквіями" 11.40, 22.00 "Камон з Узол і Манько" 13.00 "Світ_огляд з Машею Себовою" 14.00, 16.50 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метолькіною" 19.10 "Камон 2 з Узол і Манько" 21.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим-2" Прем'єра 23.40 "Хижі до їжі"
5 КАНАЛ	6.00, 3.35, 4.30 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.30, 14.40, 23.40 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 20.00, 0.50, 1.40 Д/ф 21.45 Бутусов плюс 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня
ЕСПРЕСО TV	0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 13.10, 20.00 Вердикт з Сергієм Руденком 3.30, 11.10, 16.10, 17.10 Коментар з Антоном Борковським 4.00 Європейці з Лесею Вакулюк 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.01, 10.10 Інформаційний марафон 9.00 Хвилина мовчання 12.30 Розмовна студія 15.00 Відбудова 17.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 21.00 ВВС Україна 21.15 Говорить Великий Львів 23.00 Свобода Live
МЕГА	6.00 Шість соток 7.50 Удачний проект 9.15, 1.20 Правда життя 10.20 Містична Україна 11.15 Скептик 11.40, 16.05 Таємниці світу 12.50 Містичні історії 17.25 Там, де нас нема 17.50 Гра на виживання 19.50 Найнебезпечніші тварини 21.50 Земля без суходолу 23.40 Королі Франції 2.50 Останній день диктатора
СТБ	3.05, 9.55, 1.30 Т/с "Історія одного злочину" 7.25 Т/с "Мислитися як злочинець" 13.20 Т/с "Сліпа" 17.10 Т/с "Слід" 18.50 Супермама 20.00 Т/с "КОД." 21.45 Т/с "Черговий лікар" 23.35 Т/с "Агенти справедливості"
ICTV2	3.00 Громадянська оборона 3.45 Т/с "Відділ 44" 5.15, 2.30 Антизомбі 7.00 Ранок у великому місті 7.55 Д/ф Київський укріпрайон 9.10 Т/с "Дільничний з ДВРЗ" 14.25 Х/ф "Дюнкерк" 16.25 Х/ф "Вулкан" 18.10 Т/с "Митець" 20.00 Прем'єра Т/с "Митець" 21.45 Х/ф "Відлік вбивств" 0.00 Звернення Президента України 0.10 Т/с "Чак 5"
НОВИЙ КАНАЛ	3.40 Знають навіть діти 4.00 Розкази історію 4.45 Екси 6.00 Т/с "Мерлін" 8.45 Орел і Решка. Земляни 11.00 Х/ф "Покемон: Детектив Пікачу" 12.55 Х/ф "Коти проти собак" 14.30 Х/ф "Коти проти собак: Помста Кітті Галор" 16.00 Х/ф "К-9" 18.00, 19.00 Т/с "Сім'я по неділях" 20.00 Хто зверху? 22.00 Stadium

П'ЯТНИЦЯ, 7 ЛИСТОПАДА

1+1	6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Мініяю жінку" 12.20 Драма "Жіночий лікар. Нове життя 2" 17.00, 18.00 "Світ наживоріт. Україна" 19.00 Х/ф "Контрабанда" 21.10 Х/ф "Нескінченність" 23.15 Трилер "Палата" 1.15 "Світ наживоріт"
5 КАНАЛ	6.10, 3.35, 4.30 Гра долі 7.00 Натхнення 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.30, 14.40, 23.40 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 20.00 Рандеву 21.45 ТРО Медіа 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня 0.50, 1.40 Д/ф
ЕСПРЕСО TV	0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 13.10, 20.00, 21.15 Вердикт з Сергієм Руденком 2.45 СвітОгляд з Євгеном Магдою 3.30, 11.10 Коментар з Антоном Борковським 4.00 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 4.45, 16.40 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 6.00 Європейці з Лесею Вакулюк 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 16.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.01, 10.10 Інформаційний марафон 9.00 Хвилина мовчання 12.30 Розмовна студія 14.10 Донбас Реалії 14.45 Актуальні сюжети 15.00, 22.00 Центр Європи 16.10 Східний Шит 17.00 Студія Захід з Антоном Борковським 21.00 ВВС News Україна 23.00 Свобода Live
МЕГА	6.00 Шість соток 7.50 Удачний проект 9.15, 1.20 Правда життя 10.20 Містична Україна 11.15, 2.50 Скептик 11.40, 16.05 Таємниці світу 12.50 Містичні історії 17.25 Там, де нас нема 17.50 Гра на виживання 19.50 Найнебезпечніші тварини 21.50 Земля без суходолу 23.40 Королі Франції
СТБ	3.10, 9.55 Т/с "Історія одного злочину" 7.25 Т/с "Мислитися як злочинець" 13.20 Т/с "Сліпа" 19.00 Холостяк 22.55 Х/ф "Вам лист" 1.25 Х/ф "Блакитна лагуна: Пробудження"
ICTV2	3.00 Антизомбі 3.35 Т/с "Відділ 44" 5.05 Служба розшуку дітей 5.10, 7.55 Громадянська оборона 7.00 Ранок у великому місті 8.30 Т/с "Дільничний з ДВРЗ" 13.50 Х/ф "Максимальний ризик" 15.40 Х/ф "Меверік" 18.00 На трьох 19.00, 0.10 Дизель шоу 0.00 Звернення Президента України 2.00 Т/с "Вижити за будь-яку ціну" 2.30 Т/с "Два з половиною чоловіки"
НОВИЙ КАНАЛ	3.05 Знають навіть діти 3.40 Розкази історію 4.30 Екси 6.00 Північний check-in 7.55 М/ф "Спіріт. Дикий мустанг" 9.30 Т/с "Сім'я по неділях" 13.35 Х/ф "Початок" 16.15 Х/ф "Бетмен: Початок" 19.00 Х/ф "Темний лицар" 21.55, 0.10 Х/ф "Темний лицар: Відродження легенди" 0.00 Звернення Президента 1.10 Stadium Night 2.05

Служба розшуку дітей
2.10 Аферисти в сітях

K-1

3.00 "Ух ти show" **4.55** "Так не буває" **7.05, 0.45** "Інший світ" **10.00, 10.50, 17.00, 18.00** Т/с "Мисливці за реліквіями" **11.40, 22.10** "Камон з Узол і Манько" **12.50** "Світ_огляд з Машею Себовою" **14.00, 16.35** "Орел і Решка. Дайджест" **16.00** "Пригоди з Яною Метолькіною" **18.50** "Камон 2 з Узол і Манько" **21.00** "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим-2" Прем'єра **23.20** "Хижі до їжі"

2+2

6.00, 4.45 "Джедаї" **7.00, 9.40** Т/с "Касл" **11.15, 1.40** "Загублений світ" **15.05** Х/ф "Наодинці" **17.00** Х/ф "Людина без минулого" **19.00** Х/ф "Денне світло" **21.05** Х/ф "Швидка" **23.50** Х/ф "Дикий пес"

XSPORT

6.00, 1.20 Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Решетилівка - МХП-Ладизин **7.40** Баскетбол. Суперліга. Кривбас - Старий Луцьк **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Гол 2: Життя як мрія" **19.50** Змішані єдиноборства. FCFC 14. WORLD CHAMPION TITLE **22.00** Х/ф "Бунтівниця" **0.00** Змішані єдиноборства. Битва хрестоносців **3.00** Інформаційний марафон

TET

6.00 Найкраща оселя **9.00** Місія впоратися **9.30** М/ф "Пончари: Глобальне заокруглення" **10.50** М/ф "Червоні черевички та семеро гномів" **12.20** М/ф "Королівський коргі" **13.55** Х/ф "Команда А" **16.05** Х/ф "Рудий пес" **17.50** Х/ф "Індіана Джонс і королівство кришталевого черепа" **20.00** Х/ф "Поклик пращурів" **22.00** Ліга Сміху. 10 років **2.00** Розсміши коміка **2.40** Богиня шопінгу. Батли за патли **4.20** Панянка-селянка **5.05** Зірки, чутки та галлівуд

HTH

6.00, 17.30 "Речдок" **9.15, 1.05** "Випадковий свідок" **10.50, 23.30** Т/с "ФБР" **12.25, 19.20** Т/с "Гавай 5.0" **14.00, 21.00** Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" **16.30** "Речдок. Велика справа" **2.10** "Речовий доказ" **3.10** "Правда життя. Професійні байки" **4.00** "Таємниці світу"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.30** "Україна вражає" **7.20, 16.00** Т/с "Мафіоза" **9.00, 0.30** "Корисні поради" **9.30** "Телемагазин" **12.30, 0.00** "Зіркові долі" **13.00, 19.00** Т/с "Комісар Рекс" **17.50, 23.00** "Скептик" **18.10, 22.00** "Таємниці світу" **1.00** "Квадратний метр" **2.00** "Україна: забута історія" **2.30** Україна вражає **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00 Телемагазин **7.30, 4.30** Сімейні мелодрами **13.50, 22.40** Говорить Україна **18.00** Т/с "Заборонене кохання" **20.00** Т/с "Червоні бутони" **0.40** Т/с "Щоденники темного" **2.10** Т/с "Хостел"

СУБОТА, 8 ЛИСТОПАДА

1+1	7.00, 0.55 "Світ наживоріт" 15.00 Мелодрама "Папараці" 19.00, 21.00 "Вечірній квартал 2025" 23.00 "Клуб 1% 2"
5 КАНАЛ	6.00, 3.35, 4.00 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20, 10.15, 18.20 Марафон "Незламна країна" 11.15, 11.35, 12.30 Машина часу 13.15, 16.15, 0.50, 1.40 Д/ф 15.30, 21.35 Невигадані історії 19.20 Легендарні воїни 20.00 Рандеву 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.35 Серед нас
ЕСПРЕСО TV	0.00 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 7.00 Вердикт з Сергієм Руденком 3.30, 6.00 Коментар з Антоном Борковським 4.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Донбас Реалії 9.40, 15.40 Жінки на війні 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00 НОВИНИ 10.05, 11.45, 12.05, 14.05, 15.10 Інформаційний марафон 11.05 Хроніки інформаційної війни 13.00, 22.00 Студія Захід з Антоном Борковським 15.05 France 16.00 Центр Європи 17.00 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00, 23.00 Суботній політклуб 21.00 НОВИНИ: Підсумки тижня 21.30 Реальний фронт
МЕГА	5.50 Шість соток 8.00 Удачний проект 9.00, 1.40 Україна: забута історія 9.50 Таємниці світу 11.50, 23.00 Містичні історії 14.30 Хижа лютє 16.30 Вихити на Алясці з Лесом Страудом 21.15 Мистика: Безтілесні 0.50 Королі Франції 2.20 Скептик
СТБ	3.25, 12.10 Т/с "КОД." 8.20 Холостяк 19.00 МастерШеф 23.15 Смак дитинства 0.15 Т/с "Слід"
ICTV2	3.00, 2.05 Т/с "Два з половиною чоловіки" 3.50 Т/с "Відділ 44" 5.25 На трьох 7.10 Дизель Шоу 10.15 Х/ф "Король Ральф" 12.05 Х/ф "Нестримні" 13.55 Х/ф "Нестримні 2" 15.45 Х/ф "Нестримні 3" 18.00 Х/ф "Форсаж" 20.00 Х/ф "Подвійний форсаж" 21.55 Х/ф "Потрійний форсаж: Токійський дрефт" 23.50, 0.10 Х/ф "Підричники" 0.00 Звернення Президента України
НОВИЙ КАНАЛ	3.05 Знають навіть діти 3.20 Розкази історію 4.05 Екси 5.20 Латиноамериканський check-in 7.50 Однією правдою 8.50 Хто знає? 9.55 Поле 10.55 М/ф "Том і Джеррі. Фільм" 12.50 Х/ф "Месники: Війна нескінченності" 15.30 Х/ф "Месники: Завершення" 19.00 Х/ф "Шазам!" 21.35, 0.10 Х/ф "Бетмен" 0.00 Звернення Президента 0.55 Х/ф "Екстрасенси" 2.45 Аферисти в сітях
K-1	3.00 "Крафтові мандри з Євгеном

НЕДІЛЯ, 9 ЛИСТОПАДА

1+1	7.00, 1.00 "Світ наживоріт" 12.35 Х/ф "Війна світів" 14.45 Драма "Авіатор" 18.05 Х/ф "Впіиймай мене, якщо зможеш" 21.00 "Клуб 1% 2" 23.00 Х/ф "Нескінченність" 3.40 "Одруження наосліп" 5.45 "Життя відомих людей"
5 КАНАЛ	6.00, 3.35, 4.30 Гра долі 7.05, 0.00 Т/с "Еліза" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20 Наживо: Божественна літургія ПЦУ 11.30, 12.30, 18.20 Марафон "Незламна країна" 13.20 Невигадані історії 14.10, 14.30, 21.35 Машина часу 15.20 Дайджест 16.00 Рандеву 17.15, 0.50, 1.40 Д/ф 19.30, 22.00 Д/ф "Окупація" 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.35 Серед нас
ЕСПРЕСО TV	0.00, 3.00, 7.00 Суботній політклуб 1.00 Подкаст ФМ Галичина 1.30 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 2.30 Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень 4.45, 9.30, 13.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 5.00 Донбас Реалії 5.30 Реальний фронт з Тарасом Березовцем 6.00 Студія Захід з Антоном Борковським 9.00 Хвилина мовчання 9.01 НОВИНИ: Підсумки тижня 9.40 Жінки на війні 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00 НОВИНИ 10.05, 11.05, 12.05, 14.05, 15.05 Інформаційний марафон 13.05 Реальний фронт 16.00, 23.00 Європейці з Лесею Вакулюк 17.00 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00 Тиждень з Андрієм Смолієм 20.30 Східний Щит 21.00 Антологія/ Люди та мости 22.00 Близько політики, близько світу 22.30 Крим Реалії
МЕГА	5.50 Шість соток 8.00 Удачний проект 9.00, 0.50 Королі Франції 9.50 Таємниці світу 11.50, 23.00 Містичні історії 14.30 Мистика: Безтілесні 16.20 Хижа лютє 17.50 Вихити на Алясці з Лесом Страудом 1.40 Підроблена історія 2.20 Скептик
СТБ	3.35 Т/с "Слід" 9.20 Смак дитинства 10.25 МастерШеф 14.35, 22.20 Супермама 19.00 Зважені та щасливі
ICTV2	3.00, 2.40 Т/с "Два з половиною чоловіки" 3.35 Т/с "Відділ 44" 5.05 Антизомбі 5.30 Громадянська оборона 6.10 Потяг до життя 8.00 Хто хоче стати мільйонером? 9.05 Т/с "Митець" 16.05 Х/ф "Потрійний форсаж: Токійський дрефт" 18.00 Х/ф "Форсаж 4" 19.55 Х/ф "Форсаж 5: Шалена п'ятірка" 22.25, 0.10 Х/ф "Жага швидкості" 0.00 Звернення Президента України 0.45 Х/ф "По сліді"
НОВИЙ КАНАЛ	3.25 Знають навіть діти 3.55 Екси 5.30 Латиноамериканський

check-in **7.10** Однією правдою **9.15** Хто зверху? **11.05** Х/ф "Кучерявка Сю" **13.05** Х/ф "Шазам!" **15.40** Х/ф "Бетмен" **19.00** Х/ф "Бетмен проти Супермена: На зорі справедливості" **21.55** Х/ф "Ліга справедливості" **0.00** Звернення Президента **0.10** Поле **1.10** Хто знає? **2.15** X 13 ф. екзорцизмів

K-1

3.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" **4.55** "Інший світ" **7.35, 13.00** "Орел і Решка. Дайджест" **9.40, 10.35, 11.30, 12.20** Т/с "Мисливці за реліквіями" **14.00** "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим-2" **16.35** "Світ_огляд з Машею Себовою" **19.00, 23.00** "Орел і Решка" **21.00** "Камон з Узол і Манько"

2+2

6.00, 4.25 "Джедаї" **6.50, 2.10** "Загублений світ" **11.15** Х/ф "Старскі й Гатч" **13.10** Х/ф "Денне світло" **15.30** 12 тур УПЛ "Динамо" - "ЛНЗ" **17.25** Х/ф "Чорний пес" **19.10** Х/ф "Хітмен" **20.55** Х/ф "Хітмен: Агент 47" **22.45** Х/ф "Наодинці" **0.40** Т/с "Касл"

XSPORT

6.00, 1.00 Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Епіцентр-Подолляни-Збірна України U20 - Поділля **7.40** Бокс. Всеукраїнський турнір серед молоді **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.45** Х/ф "Чемпіон" **20.05** autocentre.ua. Skoda Kodiaq **20.40** Бекхем. Прем'єра **22.00** Х/ф "Щонеділі" **3.00** Інформаційний марафон

TET

6.00 М/ф **7.00** Близьче до зірок **10.00** М/ф "Хітпіл" **11.40** М/ф "Нікчемний Я" **13.20** М/ф "Нікчемний Я 2" **15.00** М/ф "Нікчемний Я 3" **16.45** Х/ф "Місіс Даутфайр" **19.00** Я люблю Україну **20.50** Х/ф "Лара Крофт: Розкрадача гробниць" **23.00** Х/ф "Смокінг" **1.00** Розсміши коміка **1.45** Найкраща оселя **3.25** Богиня шопінгу. Батли за патли **4.15** Панянка-селянка **5.00** Зірки, чутки та галлівуд

HTH

6.00 "Речдок" **9.10, 22.45** Т/с "Елементарно" **10.45** Т/с "Дрон" **15.30** Х/ф "Оперативник" **17.30** "Речдок. Велика справа"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.45** "Великі українці" **7.20, 2.20** "Україна вражає" **8.20, 12.30, 0.00** "Зіркові долі" **9.00, 0.30** "Корисні поради" **9.30** "Телемагазин" **13.00, 22.00** "Таємниці світу" **14.00** Т/с "Комісар Рекс" **23.00** "Скептик" **1.30** Великі українці **3.00** "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00, 4.30 Сімейні мелодрами **6.30** Телемагазин **7.3**

■ Несподіваний поворот

Коли серце вміє... ходити

Осінній Київ дихав дощем і світлом ліхтарів. У повітрі стояв запах мокрого листя, і місто виглядало втомленим, але живим. Олесь повертався з роботи пізно, як завжди, з термозвареною кави в руці. Його шлях пролягав через невеликий сквер біля Дніпра, де часто сиділи художники, музиканти, і просто ті, хто не поспішав додому

Зорян СТОЖАР

Того вечора він уперше побачив її. Вона сиділа у візку, закута в сірий плед, і тримала на колінах блокнот. Освітлена тьмяним світлом ліхтаря, малювала щось олівцем, час від часу зупиняючись і дивлячись поверх ліхтарів. У цю мить, попри тьмяність, ще можна було роздивитися її очі – глибокі, світлі, і водночас такі, ніби бачили більше, ніж більшість людей за все життя.

Він спинився, не знаючи чому.

– Гарно виходить, – сказав він.

Вона підняла погляд і злегка усміхнулася:

– Це просто ескіз. Пейзаж. Щоб не забути, як виглядає осінь.

– Олесь, – представився він, – а ти, якщо не секрет?

– Олесь, – відповіла. І обоє засміялися.

Олесь почав приходити щовечора. Приносив чай у термосі, яблука, іноді книги. Вони сиділи на лавці біля річки й говорили – про фільми, музику, дитячі спогади, про війну, яку обидва знали по-різному.

Вона – тому, що пройшла її.

Він – тому, що чекав друга, який не повернувся.

Згодом вона розповіла правду.

«А, може, не обов'язково бігти, щоб відчувати життя?»

– Я була парамедиком. Витягувала пораненого з-під мінометного обстрілу. Встигла його врятувати. А мене... мені пощастило залишитись живою. Тільки... ноги більше не слухаються.

Він мовчав. Довго. Потім сказав:

– Ти – героїня.

– Не треба, – різко відповіла. – Герої не плачуть ночами, не кричать у подушку від того, що не можуть просто пройти босоніж по траві.

Вона опустила очі, а він лише торкнувся її руки.

– Але ж ти жива. І малюєш осінь. А це – вже перемога.

Минали тижні. Олесь став для неї не просто співрозмовником. Він був тим, хто не жалів, а просто був поруч. Приносив нові фарби, допомагав спускатися до води,

коли вона хотіла малювати відблиски сонця на хвилях.

І поступово тиша між ними стала особливою – тою, коли вже не потрібно слів.

« Герої не плачуть ночами, не кричать у подушку від того, що не можуть просто пройти босоніж по траві. »

Якось вони сиділи біля Дніпра, коли над містом розгорівся рожево-золотий захід.

– Знаєш, – сказала вона тихо, – я іноді мрію, що можу знову бігти. Не до когось, не від когось. Просто бігти, щоб відчути, як вітер торкається обличчя.

Він нахилився до неї:

– А може, не обов'язково бігти, щоб відчувати життя?

Вона подивилася на нього – і вперше за довгий час не відвела погляду.

Вони стали парою. Без великих зізнань, без обіцянок. Просто якось природно: разом пили каву, разом мовчали, разом сміялися.

Але одного вечора, коли Олесь прийшов до неї з квітами, Олесь сказала:

– Олесь, ні. Я ніколи не зможу ходити. Навіщо тобі така дружина?

Його очі потемніли. Він сів навпроти, взяв її долоні у свої.

– А навіщо мені хтось інший, якщо я вже знайшов ту, без кого не можу дихати?

– Ти не розумієш...

– Розумію, – перебив він.

– Бо я теж боявся жити. Поки не зустрів тебе. Ти дала мені віру, що душа сильніша за тіло. І я хочу бути з тобою – не тому, що жалію, а тому, що люблю.

Вона мовчала. А потім заплакала – не від болю, а від того, що вперше хтось побачив у ній не інвалідність, а людину, жінку, світло.

Навесні вони знову прийшли до того самого скверу. Олесь штовхав її візок, а вона сміялася, тримаючи в руках повітряну кульку у формі серця. Біля Дніпра він став навколішки – не перед слабкістю, а перед силою.

– Олесь, я не знаю, якою буде дорога далі. Але якщо дозволиш, я хочу йти нею поруч.

Вона схилилася, торкнулася його обличчя.

– Мій Олесь... Ти навчив мене, що коли серце любить – воно вміє ходити.

І тоді вітер розвіяв її волосся, сонце пробилось крізь хмари, і світ став таким яскравим, що вони обидва заплющили очі.

Бо іноді щастя – це не кроки, а серцебиття двох, що звучить в унісон. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 10 – 16 листопада

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Цього тижня ваша рішучість зростає – вдалий час для стартів і сміливих кроків. Проте поспіх може зіграти проти вас. У стосунках відкрійтеся до діалогу.

Сприятливий день – середа; **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Шукаєте стабільність – це вдалий тиждень для укріплення домашнього комфорту й гармонії. Уникайте гострих суперечок, особливо вдома. Фінансові справи просуватимуться, якщо не квапитиметеся.

Сприятливий день – п'ятниця; **несприятливий** – вівторок.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Очікуй несподівані новини або зустрічі, що можуть змінити перспективу. Не бійся слухати інших – інколи змінити точку зору корисно.

Сприятливий день – неділя; **несприятливий** – четвер.

РАК (22.06 – 22.07)

Сприятливий час пригальмувати, відпочити, зосередитись на внутрішньому. Пильнуйте, щоб обов'язки не задавили. Родина й близькі дадуть моральну підтримку.

Сприятливий день – понеділок; **несприятливий** – п'ятниця.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Енергія йтиме з вами пліч-о-пліч – час брати ініціативу. Але ставте обмеження: не більше, ніж можете втримати. До кінця тижня може прийти визнання.

Сприятливий день – четвер; **несприятливий** – понеділок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

У вас – продуктивний період. Легко розберетесь у деталях, знайдете рішення для старих проблем. Не бійтеся відмовлятися від того, що вас гальмує.

Сприятливий день – вівторок; **несприятливий** – субота.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Гармонія та мир у стосунках стають пріоритетом. Ваша дипломатичність знадобиться, аби уникнути непорозумінь. Творчість на підйомі.

Сприятливий день – субота; **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Перед вами – внутрішні відкриття. Плани можуть мінятися, але ведуть вас туди, де варто бути. Інтуїція – ваш провідник.

Сприятливий день – п'ятниця; **несприятливий** – вівторок.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Оптимізм і віра в себе – ваші союзники. Подорожі, навчання та зміни – під знаком успіху. Але не забувайте про планування.

Сприятливий день – неділя; **несприятливий** – четвер.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Деталі виходять на передній план – цими дрібницями будується ваш успіх. Наполегливість буде винагороджена, але не згадуйте суперечок із впливовими людьми.

Сприятливий день – середа; **несприятливий** – неділя.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Неочікувані ідеї та повороти можуть відкрити нові двері. Не бійтеся діяти не так, як завжди. Нехай новизна буде вашим союзником.

Сприятливий день – четвер; **несприятливий** – субота.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Тиждень принесе творчий підйом і внутрішню м'якшість. Знайдете сили завершити справи, що тягнулися. Дайте місце для мрій і натхнення.

Сприятливий день – вівторок; **несприятливий** – п'ятниця. ■

ПП БУРМАКА Н.П.

8, 15, 22 листопада.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,

ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,

НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування - анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,

098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПРОДАЮ

ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні, сухі столярні дошки після камерної сушки. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953,

0978154505.

АДВОКАТ

консультація

БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54

вібер.068.691.21.28

Свідectво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

■ Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

Відповіді на судoku за 29 жовтня.

2		7			5	6		
	5		3		6			
			5	1				9
1				7	3	6	2	4
4	3	2	1	6				
6			8		2	1		5
5					7	8	9	
	4	6	2	8				
8	9		6	5	1	3		2

9	1	5	6	3	4	2	7	8
3	7	2	9	8	5	6	1	4
8	6	4	1	7	2	5	3	9
5	9	6	3	2	8	1	4	7
1	4	7	5	6	9	3	8	2
2	8	3	7	4	1	9	5	6
4	2	9	8	1	3	7	6	5
6	5	1	4	9	7	8	2	3
7	3	8	2	5	6	4	9	1

■ Анекдоти

☺☺☺

Дід розповідає:

– Знаєте, чому я довго та щасливо живу? Бо в житті я тричі вчасно смикнув за кільце: один раз – парашутне, другий раз – у гранати, втретє – обручки з пальця.

☺☺☺

Іван ніжно обійняв Галинку і запитав:

– Я – твій перший чоловік?

Вона довго дивилася на нього, потім запитала:

– Може бути, то-то я думаю, де я тебе бачила...

☺☺☺

☺☺☺

– Що трапилося з вашим дідом?

– Спиртне довело його до могили.

– Біла гарячка доконала?

– Ні, вибухнув саомонний апарат.

☺☺☺

Газетний серіал

Диктант національної єдності у Великій Груші писали під радіо на батарейках, бо світла не було...

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження.
Початок – у газеті «Волинь»
№№ 39 – 43 за 2025 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ №6: «ДИКТАНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ СВАРКИ»

РОЗДІЛ 1: «ЩОБ ЙОМУ НА ПОХОРОНІ СВІЧКИ НЕ ЗНАЙШЛОСЯ!»

...А вранці над Великою Грушею пролунав такий громовий крик баби Параски, що його почувли навіть ті, хто ще спав у Заваллі, хто тільки прокидався у Вовчому Броді, хто варив каву у Печихвостах, і навіть – ті, хто ще не встиг проклясти день у Дулях.

– Омельку, Омельку, вставай! Я ж ледь не забула! Ледь не пропустила! А ти – мовчиш, як пень! Сьогодні ж...

– Що, знову – ярмарок? – про-бурмотів Омелян, ще не розплю-щивши очей, але вже з підозрою в голосі.

– Який ярмарок?! – вибухнула Параска. – Всеукраїнський диктант національної єдності! Об одинадцятій! І тобі про це ка-зала! А ти – як завжди!..

Омелян підскаочив, як солдат на тривогу, тільки без каски. Параска вже нишпорилася в банці з гудзиками – там, де завжди зникають ручки. А зошит – у шафі з консервацією, між огірками, помідорами, варенням і запасами гриба-веселки (для привороту) і «чорного ока» (для відвороту).

– А струм уже є?... – запитав Омелян, ніби боявся, що відповідь буде гірша за диктант.

– Та нема! – гримнула Параска, натиснувши на вмикач, як на кнопку запуску ракети. – Та як так!!! – ляснула себе по долонях. – Я ж Ірині Констанкевич

обіцяла, що знову писатиму! І тебе мала загітувати для кількості! А як тепер?! Вона ж мені на прийомі підказала, як правильно писати слова з «пів»... Не просто депутатка, а хвілологиня! Аби той путін здох, що б'є по нашій енергетиці! Щоб йому на похороні свічки не знайшлося! Щоб йому мертвому Палажчин пес Патрон губи обли-зав!

(«А я б не облизував, а й на мертвого плюнув», – тихо, але з гідністю, зазначив з-під столу Мурчик-Копілот, поправивши окуляри).

– О! – раптом зупинилася Параска, ніби хтось вимкнув їй звук. – А що це у Палажки музика грає? Невже вдова здуріла і вже на гармошці лабає?! Чуеш, голоси якісь...

– То, може, вона телевизор на дровах розтопила? – буркнув Омелян, але в голосі вже звучала ревність.

– Я тобі зараз розтоплю! – вибухнула Параска. – Невже і дрова їй заніс, не тільки груші?! Ану, біжи, глянь, що там у неї! Стоп! Ні, само-го не пушу. Йдемо вдвох!

РОЗДІЛ 2: «ПРОКРУТИТЬ ЦЮ ПІСНЮ ПО РАДІО... І ДИКАНТИ!»

– ...Ой, Палазю, то ви не самі? – замість привітання, вистрілила Параска, аж окуляри підскачили, як на пружині. «То пан не поїхав? Заночував у вас?» – і глянула на свого Омелька так, ніби він щойно продав їй груші за подвійною ціною.

Омелян враз побілів, як цукор, що його забули в чай покласти – і гірко стало.

– Пан має де ночувати, крім мене, – відповіла Палажка спокійно, як варення без піни.

– А де??? – вигукнула Параска і Омелян в унісон, як хор ревнотців.

– Як де – у машині своїй, – повторила Палажка, з тією ж спокійною інтонацією, ніби пояснювала рецепт борщу.

(«То Палажка і цієї ночі не була шаленою...», – співчутливо занотував Мурчик-Копілот, поправивши окуляри і зітхнувши по-котячому).

Після цих слів у серці Омеляна одразу відлягло – ніби хтось зняв киплячу каструлю з плити. А Параска скривилася, як нестигла алича, що її вкусили без цукру.

Але швидко опанувала себе, як справжня поліська жінка, і запитала:

«То, може, вона телевизор на дровах розтопила?»

– А що, у вас є світло? Бо якась музика грає...

– Та то пан має радіо на батаре-йках. Сьогодні ж – радіодиктант національної єдності! Вже скоро – об одинадцятій!

А з приймача тим часом виспі-вував Сашко Положинський: «Про-крутіть цю пісню по радіо!» – і навіть Мурчик-Копілот трохи під-танцював вусами.

– ...і диктант! – раптом додав до пісні гурту «Тартак» свої слова гість Левко. І всі засміялись. Точні-ше – всі, крім Омеляна, який у цей момент слухав не радіо, а власне серце.

(Кіт Мурчик-Копілот усім своїм котятим єством розумів: у голові Омеляна зараз звучала «Жінка друга» гурту «Чорні черешні». І звучала голосно).

РОЗДІЛ 3: «О, ЦЕЙ ЛЕВКО – НЕ ДУРКО»

...Коли ведуча радіодиктан-ту Наталія Сумська (та сама, що у

Золоті слова

Фото: google.com.

Ми є. Були. І будем Ми! Й Вітчизна наша з нами.

(Іван БАГРЯНИЙ (1906 – 1963), поет, прозаїк, драматург, публіцист, журналіст та політичний діяч, Голова Української на-ціональної ради в екзилі, лауреат Шевчен-ківської премії-1992 (посмертно).

2025	ЛИСТОПАД
Віктор, Герман, Єфросинія, Клавдія, Олександр, Олександра, Павло, Афанасія.	
6	Четвер
День саксофона. Міжнародний день запобігання експлуатації навколишнього середовища під час війни та збройних конфліктів. День проєктного менеджера.	
☀️ схід – 16:43, захід – 08:46. Спадаючий опуклий місяць. 16-й день.	
☀️ схід – 07:18, захід – 16:45. Тривалість дня – 09:27. Тривалість ночі – 14:33.	
7	П'ятниця
7.11.1951 року в Києві почав роботу перший в Українській РСР телевізійний центр.	
☀️ схід – 17:25, захід – 10:18. Спадаючий опуклий місяць. 17-й день.	
☀️ схід – 07:20, захід – 16:43. Тривалість дня – 09:23. Тривалість ночі – 14:37.	
8	Субота
День радіології. Собор Архистратига Михаїла.	
☀️ схід – 18:26, захід – 11:36. Спадаючий опуклий місяць. 18-й день.	
☀️ схід – 07:22, захід – 16:41. Тривалість дня – 09:19. Тривалість ночі – 14:41.	
9	Неділя
Всеукраїнський день працівників культури та аматорів народного мистецтва. День виноградаря і винороба України.	
☀️ схід – 19:42, захід – 12:33. Спадаючий опуклий місяць. 19-й день.	
☀️ схід – 07:24, захід – 16:40. Тривалість дня – 09:16. Тривалість ночі – 14:44.	
10	Понеділок
10.11.1989 року у Львові відбулись установчі збори товариства «Надсяння», що репрезентує українців, депортованих зі своїх етнічних територій у Польщі.	
☀️ схід – 21:06, захід – 13:11. Спадаючий опуклий місяць. 20-й день.	
☀️ схід – 07:25, захід – 16:38. Тривалість дня – 09:13. Тривалість ночі – 14:47.	
11	Вівторок
Всесвітній день шопінгу. Міжнародний день енергозбереження.	
☀️ схід – 22:30, захід – 13:37. Спадаючий опуклий місяць. 21-й день.	
☀️ схід – 07:27, захід – 16:37. Тривалість дня – 09:10. Тривалість ночі – 14:50.	
12	Середа
День фахівця з безпеки. День боротьби з пневмонією.	
☀️ схід – 23:49, захід – 13:56. Спадаючий опуклий місяць. 22-й день.	
☀️ схід – 07:29, захід – 16:35. Тривалість дня – 09:06. Тривалість ночі – 14:54.	

1978-му зіграла Наталку-Полтавку і сказала Возному: «Ви – пан, а я – проста...», прочитала перше речення твору Євгенії Кузнецової: «Жити треба цікаво: читати книжки, ходити в театр, дресиру-вати пса Патрона...» – Параска не втрималась:

– Палажко, тож про твого Па-трона читає! Треба «дресиру-вати» – не просто гладити!

– Ціхо, ш-ш-ш... Я не почув! – шикнув Омелян, ніби сам був дик-тором.

І одразу отримав «ответку»:

– Я тобі не почую! Надресиру-вав того Патрона так, що він тебе вже за свого приймає! – пригро-зила Параска кулаком із ручкою, як диригентка з характером.

– Але ж Патрон під вашими ногами, пані Параско, – підмор-гнув Левко і швидко додав: – Не хвилюйтеся, я встиг записати. Із двох рук.

(«Шпигун, не інакше», – муркнув Мурчик-Копілот, і вус у нього сіпнувся).

Продовження розповіді – на с. 12

VOЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Тижневик «Волинь». Ціна Договірна. Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль: вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «-?» – друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Інтернет-новин	ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA83305299000026007000803281 КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний. Обсяг 3 друку. аркуші
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна	Передплатний індекс: 30000
Політики	КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна	Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.
Інформації	Спеціальні кореспонденти	Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер» м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28, тел.: (0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua
ВЛАСИНИЦЯ Леся Степанівна	ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович	Тираж випуску: 8197. Загальний тижневий тираж: 8322. Замовлення № 1559.